

Вінницький національний медичний університет
ім. М.І. Пирогова МОЗ України
Факультети медичний №1, медичний №2

ФАХОВИЙ КАТАЛОГ ВИБІРКОВИХ ОСВІТНІХ КОМПОНЕНТІВ

(редакція -2026)

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА: **«МЕДИЦИНА»**

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ДРУГИЙ (МАГІСТЕРСЬКИЙ)

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ: І2 МЕДИЦИНА

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ: І2 ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я ТА СОЦІАЛЬНЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою ВНМУ ім. М.І. Пирогова
(протокол від 25.06.2026 № 12)

Вводиться в дію з 01.09.2026

наказом ректора ЗВО

ВНМУ ім. М.І. Пирогова

від 26.06.2026 № 117

Вінниця - 2026

ЗМІСТ

	Передмова (Як користуватись каталогом)	4
ВК 1.1	Історія медицини.	5
ВК 1.2	Історія світової культури	6
ВК 1.3	Соціологія, медична соціологія	7
ВК 1.4	Ефективна комунікація як показник якісної взаємодії лікаря з пацієнтом	8
ВК 1.5	Політологія	9
ВК 1.6	Етика та деонтологія в медицині	10
ВК 1.7	Основи психології	11
ВК 1.8	Основи здорового способу життя	12
ВК 1.9	Основи економічних теорій	13
ВК 1.10	Естетична культура особистості сучасного лікаря	14
ВК 1.11	Англійська мова	15
ВК 1.12	Національна пам'ять, патріотизм та етнонаціональна ідентичність українців	16
ВК 1.13	Онтофілогенетичні вади розвитку систем організму	17
ВК 1.14	Біофізичні основи інструментальних методів медичної діагностики	18
ВК 2.1	Логіка. Формальна логіка	19
ВК 2.2	Публічне мовлення: як стати успішним спікером	20
ВК 2.3	Англійська мова у науковій комунікації	21
ВК 2.4	Методика та технологія підготовки наукової роботи здобувача вищої освіти	22
ВК 2.5	Основи профілактики залежностей	23
ВК 2.6	Ембріологія людини	24
ВК 2.7	Променева анатомія	25
ВК 2.8	Біохімія харчування	26
ВК 2.9	Нейрофізіологія	27
ВК 2.10	Медицина надзвичайних ситуацій	28
ВК 2.11	Статеве виховання та основи сексуальної культури	29
ВК 2.12	Безпека життєдіяльності в кризових умовах	30
ВК 2.13	Інфекційний контроль та біозахист в охороні здоров'я	31
ВК 2.14	Бренд-менеджмент у сфері охорони здоров'я	32
ВК 3.1	Біохімія запалення та імунної системи	33
ВК 3.2	Інфекційна імунологія	34
ВК 3.3	Імунобіологічні препарати	35
ВК 3.4	Маркетинг медичних послуг	36
ВК 3.5	Основи фармакокінетики та фармакодинаміки лікарських засобів	37
ВК 3.6	Психогігієна та актуальні проблеми університетської гігієни	38
ВК 3.7	Комунікативні навички лікаря	39
ВК 3.8	Медична англійська мова	40
ВК 3.9	Фізичне виховання (гімнастика, види оздоровчого фітнесу)	41
ВК 3.10	Культура мовлення та етика ділового спілкування у медицині	42
ВК 3.11	Сучасна медична латина (практико-орієнтований курс)	43
ВК 3.12	Вікові особливості типових патологічних процесів	44
ВК 3.13	Гендерна психологія	45
ВК 3.14	Клінічна анатомія в абдомінальній хірургії	46
ВК 4.1	Лихоманка у дітей	47
ВК 4.2	Побічна дія ліків	48
ВК 4.3	Прикладна гастроентерологія (<i>формат case-study</i>)	49
ВК 4.4	Основи мануальної терапії та масажу	50
ВК 4.5	Фізіотерапевтичні засоби в медичній реабілітації	51
ВК 4.6	Дієтологія, нутріціологія	52

ВК 4.7	Вибрані питання клінічної нефрології	53
ВК 4.8	Ендоскопічні методи в гінекології	54
ВК 4.9	Мікробіологічні засади антибактеріальної терапії	55
ВК 4.10	Інструментальна діагностика гострої хірургічної патології	56
ВК 4.11	Периопераційне ведення хворого з гострою абдомінальною патологією	57
ВК 4.12	Інтерактивний курс-тренінг «Communicative Skills In English For Medical Practitioners»	58
ВК 4.13	Основи лікарської токсикології	59
ВК 4.14	Основи телемедицини	60
ВК 5.1	Клінічна артрологія з практикумом інвазивної діагностики та лікування	61
ВК 5.2	Клінічна вертебрологія	62
ВК 5.3	Клінічна електрокардіографія	63
ВК 5.4	Невідкладні стани в кардіології	64
ВК 5.5	Практико-орієнтований курс розвитку клінічного мислення за методикою Clinical Case Discussion в клініці інфекційних хвороб	65
ВК 5.6	Сучасні лікувально-профілактичні стратегії при вірус-асоційованих пандеміях	66
ВК 5.7	Інтерактивний тренінг з внутрішньої медицини у форматі Clinical Case Discussion	67
ВК 5.8	Біопсійно-секційний курс	68
ВК 5.9	Захист прав та інтересів медичних та фармацевтичних працівників. Юридична відповідальність у сфері професійної діяльності	69
ВК 5.10	Допомога травмованим на догоспітальному етапі	70
ВК 5.11	Організація роботи з ліквідації наслідків надзвичайних станів	71
ВК 5.12	Мініінвазивні технології в хірургії	72
ВК 5.13	Узд в акушерстві та гінекології	73
ВК 5.14	Сучасний менеджмент новонароджених дітей	74
ВК 5.15	Орфанні захворювання в педіатрії	75
ВК 5.16	Вроджені та спадкові захворювання сечовидільної системи у дітей	76
ВК 5.17	Паліативна та хоспісна медицина	77
ВК 5.18	Методи інструментальних досліджень в сучасній кардіологічній практиці	78
ВК 6.1	Клінічна біохімія (вибрані питання)	79
ВК 6.2	Клінічна фармакологія в кардіології	80
ВК 6.3	Клінічна мікробіологія	81
ВК 6.4	Немедикаментозні методи лікування та реабілітації	82
ВК 6.5	Сучасні стратегії оперативної хірургії	83
ВК 6.6	Практичний курс судово-медичної гістології	84
ВК 6.7	Сучасні підходи мініінвазивного лікування в плановій та ургентній хірургії дитячого віку	85
ВК 6.8	Основи флебології	86
ВК 6.9	Основи кардіохірургії	87
ВК 6.10	Основи сексології та сексопатології	88
ВК 6.11	Основи дитячої онкогематології	89
ВК 6.12	Правові засади створення та провадження власного медичного бізнесу	90
ВК 6.13	Клінічні дослідження	91
ВК 6.14	Інтерактивний тренінг з внутрішньої медицини «Клінічні сценарії та віртуальні пацієнти»	92
ВК 6.15	Практико-орієнтований курс з клінічної офтальмології	93
ВК 6.16	Клінічна та малоінвазивна онкологія	94
ВК 6.17	Практична аритмологія (<i>інтерактивний тренінг</i>)	95
ВК 6.18	Вибрані питання в дитячій кардіології	96
ВК 6.19	Сучасна діабетологія. Невідкладні стани в ендокринології	97
ВК 6.20	Клінічна паразитологія та тропічна медицина	98

ПЕРЕДМОВА (Як користуватись каталогом)

Фаховий каталог вибірових освітніх компонентів (ВК) допоможе здобувачам вищої освіти – майбутнім магістрам медицини сформувати індивідуальну освітню траєкторію відповідно до власних освітніх і професійних інтересів.

Каталог сформований відповідно до освітньо-професійної програми «Медицина» (2025) за спеціальністю І2 Медицина галузі знань І «Охорона здоров'я та соціальне забезпечення» з урахуванням вимог чинного Стандарту вищої освіти за спеціальністю 222 «Медицина» галузі знань «Охорона здоров'я».

Вибір дисциплін здійснюється щорічно (з 1-го по 6-й рік навчання) та передбачає набір визначеного обсягу кредитів ЄКТС на наступний навчальний рік (для 1 курсу – на наступний семестр) відповідно до вимог освітньої програми та навчального плану.

Загальний обсяг кредитів вибірових дисциплін розподіляються за роками навчання наступним чином :

Курс	Обсяг кредитів на курс	Кількість вибірових дисциплін на курс	Пропозиції
1 курс	6 кредитів	2 ВК по 3 кредити ЄКТС	ВК з 1.1 по 1.14
2 курс	6 кредитів	2 ВК по 3 кредити ЄКТС	ВК з 2.1 по 2.14
3 курс	6 кредитів	2 ВК по 3 кредити ЄКТС	ВК з 3.1 по 3.14
4 курс	6 кредитів	2 ВК по 3 кредити ЄКТС	ВК з 4.1 по 4.14
5 курс	6 кредитів	2 ВК по 3 кредити ЄКТС	ВК з 5.1 по 5.18
6 курс	6 кредитів	2 ВК по 3 кредити ЄКТС	ВК з 6.1 по 6.20

Каталог включає цікаві пропозиції, при розгляді яких доцільно враховувати:

- зміст дисципліни та практичні навички;
- власні освітні, клінічні та наукові інтереси;
- навантаження та обсяг кредитів на навчальний рік;
- можливість опанувати дисципліну без академічної заборгованості.

Процедура вибору дисциплін детально описана у «Положенні про порядок та умови обрання вибірових дисциплін у Вінницькому національному медичному університеті ім. М.І. Пирогова» (<http://vnmu.edu.ua/> ОСНОВНІ ДОКУМЕНТИ).

Редакційна колегія:

Наталія ЗАІЧКО	гарант ОПП «Медицина», доктор медичних наук, професор
Юрій ШЕВЧУК	декан медичного факультету №1, доктор медичних наук, професор
Володимир ШКОЛЬНИКОВ	декан медичного факультету №2, доктор медичних наук, професор
Михайло ПОЛАЖИНЕЦЬ	лікар-інтерн, випускник ОПП «Медицина».

ВК 1.1 «ІСТОРІЯ МЕДИЦИНИ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: СОЦІАЛЬНА МЕДИЦИНА ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 1-й, II семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: не вимагаються

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює закономірності розвитку медицини в історичній ретроспективі у взаємозв'язку із суспільно-економічними умовами, еволюцією наукових знань та медичної освіти. Вивчаються етапи становлення медицини, ключові історико-медичні події, внесок видатних учених, формування медичних теорій і практик.

Основними завданнями є: формування системи знань про етапи розвитку медицини та медичної освіти; формування навичок аналізу історико-медичних подій і джерел; формування навичок оцінки внеску видатних медиків у розвиток науки; формування здатності узагальнювати історичний досвід для розуміння сучасної медицини; формування ціннісного ставлення до життя і професії лікаря; формування аналітичного мислення.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати етапи та закономірності розвитку медицини;
- інтерпретувати історико-медичні події та джерела;
- визначати тенденції становлення медичної науки і освіти;
- оцінювати внесок учених у розвиток медицини;
- застосовувати історичні знання для професійного розвитку та формування медичної етики.

Сфера застосування: професійна діяльність лікаря; подальше навчання на післядипломному та освітньо-науковому рівнях; безперервний професійний розвиток.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ СОЦІАЛЬНА МЕДИЦИНА ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 1.2 «ІСТОРІЯ СВІТОВОЇ КУЛЬТУРИ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 1-й, II семестр****Мова викладання: українська, англійська****Пререквізити: не вимагаються****Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент охоплює закономірності розвитку світової культури в основних історико-культурних епохах (первісна, антична, середньовічна, ренесансна, нова та новітня доба), особливості культурних процесів і взаємодії культур. Розглядаються ключові культурні надбання людства, розвиток мистецтва, формування світоглядних і ціннісних орієнтацій.

Основними завданнями є: формування системи знань про етапи та закономірності розвитку світової культури; формування системи знань про культурні надбання та особливості історико-культурних епох; формування навичок аналізу та інтерпретації культурних явищ і художніх творів; формування навичок систематизації та критичного осмислення культурологічного матеріалу; формування навичок порівняння культурних епох і виявлення їх взаємозв'язків; формування ціннісного ставлення до культурної спадщини та толерантності до культурного різноманіття; формування здатності застосовувати культурологічні знання у навчальній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

- добирати та опрацьовувати наукові й інформаційні джерела;
- готувати доповіді та презентації;
- аналізувати й інтерпретувати культурні явища та художні твори;
- характеризувати культурні епохи та творчість їх представників;
- порівнювати культурні процеси та визначати їх взаємозв'язки;
- застосовувати культурологічні знання у навчальній і професійній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; формування професійного світогляду майбутнього магістра медицини; підготовка до професійної діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

ВК 1.3 «СОЦІОЛОГІЯ, МЕДИЧНА СОЦІОЛОГІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 1-й, II семестр****Мова викладання: українська, англійська****Пререквізити: не вимагаються****Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент спрямований на вивчення суспільства як цілісної системи, формування уявлення про медицину та охорону здоров'я як соціальний інститут, а також про соціальні чинники здоров'я і захворюваності. Розглядаються основні соціологічні теорії, структура суспільства, соціальні ролі, а також методи соціологічного дослідження в медицині.

Основними завданнями є: формування системи знань про суспільство, його структуру та основні соціологічні теорії; формування системи знань про медицину як соціальний інститут і соціальні чинники здоров'я; формування навичок аналізу соціальних процесів і явищ у сфері охорони здоров'я; формування навичок застосування соціологічних методів дослідження; формування навичок урахування соціального статусу та ролей пацієнта у професійній взаємодії; формування здатності використовувати соціологічні знання у навчальній і майбутній професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

- орієнтуватися в основних соціологічних теоріях і підходах;
- аналізувати соціальні процеси та явища у сфері охорони здоров'я;
- застосовувати базові методи соціологічного дослідження;
- інтерпретувати результати соціологічних досліджень;
- враховувати соціальні характеристики пацієнта у професійній взаємодії;
- застосовувати соціологічні знання у навчальній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; формування професійного світогляду магістра медицини; підготовка до професійної діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

ВК 1.4 «ЕФЕКТИВНА КОМУНІКАЦІЯ ЯК ПОКАЗНИК ЯКІСНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ЛІКАРЯ З ПАЦІЄНТОМ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: УКРАЇНОЗНАВСТВА

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 1-й, II семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання з медичної етики та комунікації; навички усного мовлення

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування ефективної професійної комунікації лікаря з пацієнтом у клінічній практиці. Охоплює етапи комунікативного процесу, мовленнєві стратегії взаємодії, подолання комунікативних бар'єрів, а також особливості контактного і дистанційного консультування. Розглядаються принципи ефективного слухання, повідомлення складної медичної інформації, профілактики та врегулювання конфліктних ситуацій.

Основними завданнями є: формування знань про принципи ефективної клінічної комунікації; розвиток умінь встановлення контакту з пацієнтом та підтримання довіри; розвиток умінь активного слухання та інтерпретації інформації; розвиток умінь пояснення медичної інформації доступною мовою; розвиток умінь попередження та врегулювання конфліктних ситуацій; формування здатності застосовувати комунікативні стратегії у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- встановлювати ефективну взаємодію з пацієнтом;
- застосовувати техніки активного слухання та уточнення інформації;
- пояснювати діагноз і план лікування доступною мовою;
- використовувати мовленнєві стратегії у складних і конфліктних ситуаціях;
- повідомляти пацієнту складну або чутливу інформацію;
- здійснювати комунікацію в умовах дистанційного консультування (телефон, онлайн-сервіси);
- аналізувати власні комунікативні навички та вдосконалювати їх.

Сфера застосування: освітня діяльність; клінічна практика; професійна комунікація у сфері охорони здоров'я; взаємодія з пацієнтами та їх родинами.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ УКРАЇНОЗНАВСТВА /**
СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 1.5 «ПОЛІТОЛОГІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 1-й, II семестр****Мова викладання: українська, англійська****Пререквізити: не вимагаються****Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент охоплює основи політичної науки, закономірності розвитку політичних процесів, функціонування політичних інститутів і систем, взаємозв'язок політики з іншими сферами суспільного життя. Розглядаються політичні ідеології, режими, роль держави, громадянського суспільства та місце України у сучасному світі.

Основними завданнями є: формування системи знань про теоретичні засади політичної науки та політичні процеси; формування системи знань про політичні інститути, ідеології та форми державного устрою; формування навичок аналізу та критичного оцінювання політичної інформації; формування навичок орієнтації у сучасних політичних процесах і міжнародних відносинах; формування навичок аргументованого висловлення позиції та участі в дискусії; формування здатності застосовувати політичні знання у навчальній і суспільній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- добирати та опрацювати джерела політичної інформації;
- аналізувати політичні процеси, події та явища;
- критично оцінювати інформацію та формулювати обґрунтовану позицію;
- орієнтуватися в політичних системах, ідеологіях і режимах;
- вести аргументовану дискусію;
- застосовувати політичні знання у навчальній і суспільній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; формування громадянської позиції; застосування знань у суспільній та професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

ВК 1.6 «ЕТИКА ТА ДЕОНТОЛОГІЯ В МЕДИЦИНІ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 1-й, II семестр****Мова викладання: українська, англійська****Пререквізити: не вимагаються****Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент охоплює основи медичної етики та деонтології, моральні засади професійної діяльності у сфері охорони здоров'я, принципи взаємодії лікаря з пацієнтом і колегами, а також нормативно-правове регулювання професійної діяльності. Розглядаються етичні аспекти медичної практики, біоетичні принципи та стандарти професійної поведінки.

Основними завданнями є: формування системи знань про основи медичної етики, деонтології та біоетики; формування системи знань про етичні норми професійної діяльності та нормативно-правове регулювання у сфері охорони здоров'я; формування навичок етичного аналізу професійних ситуацій; формування навичок професійної комунікації з пацієнтами та колегами; формування навичок дотримання принципів медичної етики у професійній діяльності; формування здатності застосовувати етичні норми у навчальній і професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- застосовувати основні принципи медичної етики та деонтології;
- аналізувати взаємодію «лікар – пацієнт» з позицій етичних і біоетичних норм;
- дотримуватися норм професійної комунікації в колективі;
- інтерпретувати основні нормативно-правові та етичні документи;
- вести аргументовану професійну комунікацію;
- застосовувати етичні підходи у навчальній і професійній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; формування професійної етики магістра медицини; застосування етичних принципів у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 1.7 «ОСНОВИ ПСИХОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 1-й, II семестр****Мова викладання: українська, англійська****Пререквізити: не вимагаються****Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент охоплює основи психології як науки, закономірності функціонування психіки, пізнавальні процеси, структуру особистості та її індивідуально-психологічні особливості. Розглядаються питання саморегуляції та основи психологічної допомоги.

Основними завданнями є: формування системи знань про психологію як науку, її предмет, методи та напрями; формування системи знань про закономірності розвитку психіки та пізнавальні процеси; формування системи знань про структуру особистості та її індивідуально-психологічні особливості; формування навичок аналізу психічних явищ і поведінки людини; формування навичок застосування базових прийомів саморегуляції та психологічної допомоги; формування здатності використовувати психологічні знання у навчальній і професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати психічні явища та поведінку людини;
- пояснювати прояви пізнавальних процесів у навчальній і професійній діяльності;
- визначати індивідуально-психологічні особливості особистості та враховувати їх у взаємодії;
- застосовувати базові прийоми саморегуляції;
- надавати елементи психологічної допомоги в типових ситуаціях.

Сфера застосування: освітня діяльність; формування психологічної компетентності магістра медицини; застосування психологічних знань у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ/ ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 1.8 «ОСНОВИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: КАФЕДРА СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 1-й, II семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, фізичне виховання

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування засад здорового способу життя, збереження і зміцнення здоров'я, підвищення рівня фізичної працездатності та профілактику захворювань. Розглядаються принципи раціональної рухової активності, фізичного розвитку, самоконтролю та використання засобів фізичної культури у повсякденному житті та професійній діяльності.

Основними завданнями є: формування системи знань про основи здорового способу життя та фізичної культури; формування системи знань про вплив рухової активності на стан здоров'я і працездатність; формування навичок оцінки фізичного розвитку та функціонального стану; формування навичок самоконтролю під час фізичних навантажень; формування навичок застосування засобів фізичної культури для профілактики захворювань і відновлення працездатності; формування здатності використовувати принципи здорового способу життя у навчальній і професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- виконувати базові фізичні вправи та комплекси оздоровчої спрямованості;
- складати індивідуальні комплекси фізичних вправ;
- здійснювати самоконтроль за реакцією організму на фізичне навантаження;
- оцінювати фізичний розвиток і функціональний стан;
- застосовувати засоби фізичної культури для профілактики захворювань і відновлення працездатності;
- дотримуватися принципів здорового способу життя.

Сфера застосування: освітня діяльність; збереження і зміцнення здоров'я; застосування принципів здорового способу життя у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmua.edu.ua/> КАФЕДРИ/ СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ/ СТУДЕНТУ/ ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

ВК 1.9 «ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНИХ ТЕОРІЙ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 1-й, II семестр****Мова викладання: українська, англійська****Пререквізити: не вимагаються****Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент охоплює основи економічної теорії, закономірності функціонування економічних систем, ринку та господарського механізму, а також економічні аспекти діяльності у сфері охорони здоров'я. Розглядаються базові економічні категорії, процеси та принципи раціонального використання ресурсів.

Основними завданнями є: формування системи знань про основи економічної теорії, економічні системи та ринкові механізми; формування системи знань про економічні процеси у сфері охорони здоров'я; формування навичок аналізу економічних явищ і процесів; формування навичок застосування економічних знань у повсякденному житті та професійній діяльності; формування навичок оцінки ефективності використання ресурсів; формування здатності приймати обґрунтовані економічні рішення у навчальній і професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- орієнтуватися в основних економічних теоріях і категоріях;
- аналізувати економічні процеси та явища;
- оцінювати ефективність використання ресурсів;
- застосовувати економічні знання у повсякденній та професійній діяльності;
- здійснювати базовий економічний аналіз діяльності у сфері охорони здоров'я;
- приймати обґрунтовані економічні рішення.

Сфера застосування: освітня діяльність; формування економічного мислення магістра медицини; застосування економічних знань у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 1.10 «ЕСТЕТИЧНА КУЛЬТУРА ОСОБИСТОСТІ СУЧАСНОГО ЛІКАРЯ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 1-й, II семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: не вимагаються

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює естетичні цінності та культурні надбання людства, основи естетичної культури, роль мистецтва у формуванні особистості та професійної культури у сфері охорони здоров'я. Розглядаються естетичні аспекти професійної поведінки, комунікації та формування ціннісних орієнтацій.

Основними завданнями є: формування системи знань про естетичні цінності та культурні явища; формування системи знань про роль мистецтва у розвитку особистості та професійної культури; формування навичок аналізу культурних явищ і естетичних процесів; формування навичок застосування естетичних принципів у професійній комунікації; формування навичок формування власних ціннісних орієнтацій; формування здатності використовувати естетичні знання у навчальній і професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати культурні явища та естетичні процеси;
- визначати особливості культурних епох і їх вплив на сучасність;
- встановлювати взаємозв'язки світової та української культури;
- застосовувати естетичні принципи у професійній комунікації;
- формувати власну систему ціннісних орієнтацій;
- застосовувати культурологічні знання у навчальній і професійній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; формування естетичної культури магістра медицини; застосування естетичних принципів у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> / КАФЕДРИ / ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 1.11 «АНГЛІЙСЬКА МОВА»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОЛОГІЇ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 1-й, II семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: рівень володіння англійською мовою не нижче А2–В1 (CEFR), базовий словниковий запас загального вжитку, навички читання, аудіювання, говоріння та письма на елементарному та середньому рівнях.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на розвиток іншомовної комунікативної компетентності на рівні В2 відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти (CEFR). Охоплює опрацювання автентичних текстів і відеоматеріалів, розвиток академічного та професійного мовлення, а також інтеграцію базової медичної та академічної лексики.

Основними завданнями є: формування системи знань про лексико-граматичні особливості англійської мови на рівні В2; формування навичок усного та писемного мовлення; формування навичок сприйняття автентичного мовлення; формування навичок використання академічної та базової медичної лексики; формування навичок участі в дискусіях і презентаціях; формування здатності використовувати англійську мову у навчальній і професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- здійснювати усне та письмове спілкування англійською мовою;
- розуміти автентичні тексти та аудіовізуальні матеріали;
- вести дискусію та аргументувати власну позицію;
- готувати презентації та письмові повідомлення;
- використовувати англійськомовні інформаційні ресурси;
- застосовувати англійську мову у навчальній і професійній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; академічна мобільність; застосування англійської мови у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЛОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 1.12 «НАЦІОНАЛЬНА ПАМ'ЯТЬ, ПАТРІОТИЗМ ТА ЕТНОНАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ УКРАЇНЦІВ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 1-й, II семестр****Мова викладання: українська, англійська****Пререквізити:** базові знання з історії України**Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент охоплює сутність і закономірності формування національної пам'яті, патріотизму та етнонаціональної ідентичності українців, їх роль у розвитку суспільства та держави. Розглядаються теоретико-методологічні підходи до аналізу цих феноменів, особливості їх функціонування в сучасних умовах.

Основними завданнями є: формування системи знань про сутність національної пам'яті, патріотизму та етнонаціональної ідентичності; формування системи знань про закономірності їх розвитку та функціонування; розвиток умінь аналізу соціально-психологічних процесів ідентичності; розвиток умінь інтерпретації основних понять і категорій; набуття досвіду елементарної дослідницької діяльності; формування здатності застосовувати отримані знання у навчальній і суспільній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати особливості та складові національної пам'яті;
- аналізувати процеси формування та розвитку ідентичності;
- інтерпретувати основні поняття у сфері національної пам'яті та патріотизму;
- розрізняти соціально-психологічні прояви ідентичності;
- аналізувати поведінку людини у соціальних і кризових ситуаціях;
- застосовувати отримані знання у навчальній і суспільній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; формування громадянської та соціальної компетентності магістра медицини; застосування знань у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 1.13 «ОНТОФІЛОГЕНЕТИЧНІ ВАДИ РОЗВИТКУ СИСТЕМ ОРГАНІЗМУ»Кафедра, яка забезпечує викладання: **МЕДИЧНОЇ БІОЛОГІЇ**

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 1-й, II семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання біології, медичної біології, анатомії людини**Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент спрямований на поглиблення знань про закономірності онтогенезу і філогенезу людини та їх значення у формуванні нормальної будови організму і виникненні вроджених вад розвитку. Охоплює механізми ембріонального розвитку, причини і типи порушень ембріогенезу, вплив генетичних і тератогенних факторів, а також зв'язок еволюційних особливостей (рудименти, атавізми) з аномаліями розвитку різних систем організму. Особлива увага приділяється розумінню біологічних механізмів формування вроджених вад розвитку, їх класифікації та значенню для подальшого вивчення медико-біологічних і клінічних дисциплін.

Основними завданнями є: поглиблення знань про онтогенез і філогенез людини; розвиток умінь аналізу механізмів виникнення вроджених вад; розвиток умінь інтерпретації впливу генетичних і тератогенних факторів; формування уявлень про типи і закономірності аномалій розвитку; розвиток біологічного мислення; формування здатності застосовувати отримані знання у навчальній і дослідницькій діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати критичні періоди ембріонального розвитку;
- розпізнавати основні онтофілогенетичні вади різних систем організму;
- пояснювати походження вроджених аномалій з позицій онтогенезу і філогенезу;
- оцінювати вплив спадкових і тератогенних факторів;
- аналізувати закономірності формування вад розвитку;
- застосовувати біологічні знання при вивченні подальших медичних дисциплін.

Сфера застосування: освітня діяльність; медична біологія; генетика; морфологічні дисципліни; подальше вивчення клінічних дисциплін; науково-дослідна діяльність..

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ МЕДИЧНОЇ БІОЛОГІЇ /**
СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

ВК 1.14 «БІОФІЗИЧНІ ОСНОВИ ІНСТРУМЕНТАЛЬНИХ МЕТОДІВ МЕДИЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: БІОЛОГІЧНОЇ ФІЗИКИ, МЕДИЧНОЇ АПАРАТУРИ ТА ІНФОРМАТИКИ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 1-й, II семестр

Мова викладання: українська, англійська

Переквізити: базові знання фізики, математики, медичної та біологічної фізики

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент є доповненням до дисципліни «Медична та біологічна фізика» та спрямований на поглиблення знань про фізичні принципи, що лежать в основі сучасних інструментальних методів медичної діагностики. Охоплює біофізичні механізми взаємодії фізичних полів з біологічними тканинами, принципи роботи медичної апаратури та фізичні основи діагностичних методів (електричних, ультразвукових, оптичних, радіаційних). Особлива увага приділяється розумінню фізичних основ отримання діагностичної інформації, принципів формування сигналів і зображень, а також базових підходів до інтерпретації результатів інструментальних досліджень.

Основними завданнями є: формування знань про фізичні основи інструментальних методів медичної діагностики; розвиток розуміння механізмів взаємодії фізичних полів і випромінювань з біологічними тканинами; формування уявлень про принципи роботи сучасної медичної апаратури та цифрових діагностичних систем; розвиток умінь аналізу процесів формування, реєстрації та обробки біомедичних сигналів і зображень; формування основ критичної оцінки можливостей і обмежень інструментальних методів; розвиток навичок безпечного використання фізичних факторів у медицині.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- пояснювати фізичні основи інструментальних методів діагностики (ЕКГ, УЗД, оптичні та радіаційні методи);
- аналізувати принципи роботи базових медичних приладів;
- інтерпретувати фізичну природу діагностичних сигналів (електричних, акустичних, оптичних);
- розуміти механізми формування медичних зображень;
- розуміти принципи цифрової обробки медичних даних;
- застосовувати базові принципи безпеки при роботі з медичною апаратурою;
- розрізняти можливості та обмеження різних інструментальних методів діагностики;
- використовувати біофізичні знання при подальшому вивченні клінічних дисциплін.

Сфера застосування: медична біофізика; функціональна діагностика; радіологія; лабораторна та інструментальна діагностика; подальше вивчення клінічних дисциплін.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ БІОЛОГІЧНОЇ ФІЗИКИ, МЕДИЧНОЇ АПАРАТУРИ ТА ІНФОРМАТИКИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.1 «ЛОГІКА. ФОРМАЛЬНА ЛОГІКА»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 2-й, IV семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання з філософії та соціально-гуманітарних дисциплін

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює форми і закони правильного мислення, принципи побудови міркувань, методи доведення та спростування, а також виявлення логічних помилок. Розглядаються дедуктивні та індуктивні умовиводи, логічні структури суджень і понять, їх значення у науковій і професійній діяльності.

Основними завданнями є: формування системи знань про форми мислення та закони логіки; формування навичок побудови правильних міркувань і аргументації; формування навичок виявлення та аналізу логічних помилок; формування навичок логічного аналізу понять, суджень і умовиводів; формування здатності застосовувати логічні методи у навчальній і професійній діяльності; формування здатності використовувати логічне мислення при прийнятті обґрунтованих рішень у сфері охорони здоров'я.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати структуру міркувань і визначати їх логічну правильність;
- виявляти та пояснювати логічні помилки;
- застосовувати закони логіки у професійній діяльності;
- використовувати дедуктивні, індуктивні та аналогічні міркування;
- здійснювати логічний аналіз понять і суджень;
- аргументовано відстоювати позицію у професійній комунікації.

Сфера застосування: освітня діяльність; розвиток клінічного та аналітичного мислення магістра медицини; застосування логічних методів у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.2 «ПУБЛІЧНЕ МОВЛЕННЯ: ЯК СТАТИ УСПІШНИМ СПІКЕРОМ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: УКРАЇНОЗНАВСТВА****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 2-й, IV семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання української мови та культури мовлення; базові навички медичної комунікації, психології спілкування та академічної доброчесності.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на розвиток навичок публічного мовлення в клінічній та науковій діяльності. Охоплює принципи побудови професійного виступу, аргументації, комунікації з різними аудиторіями (пацієнти, колеги, наукова спільнота), а також використання вербальних і невербальних засобів у медичній практиці та науковій презентації.

Основними завданнями є: формування знань про принципи публічного мовлення та професійної комунікації у медицині; розвиток умінь структурованого представлення інформації, підготовки та проведення наукових доповідей і презентацій; розвиток умінь аргументованого викладення позиції та ведення професійної дискусії; набуття досвіду публічних виступів у клінічному та академічному середовищі; формування здатності ефективної комунікації у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- готувати та проводити публічні виступи;
- структурувати та презентувати професійну інформацію (клінічні випадки, наукові здобутки тощо);
- аргументовано викладати позицію та брати участь у дискусії;
- використовувати вербальні та невербальні засоби впливу на аудиторію;
- налагоджувати ефективну комунікацію з різними групами слухачів (пацієнтами, колегами);
- застосовувати навички публічного мовлення у професійній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; наукова діяльність (конференції, презентації, публічні виступи); професійна діяльність у сфері охорони здоров'я (клінічна комунікація, взаємодія з пацієнтами та колегами).

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ УКРАЇНОЗНАВСТВА /**
СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.3 «АНГЛІЙСЬКА МОВА У НАУКОВІЙ КОМУНІКАЦІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОЛОГІЇ

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 2-й, IV семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: рівень володіння англійською мовою не нижче B1–B2 (CEFR); базові навички академічного читання та письма.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на розвиток англомовної наукової комунікації у сфері медицини. Охоплює особливості академічного стилю, структуру наукових текстів, підготовку публікацій, а також усне представлення результатів досліджень у міжнародному науковому середовищі. Особлива увага приділяється роботі з медичною термінологією та науковими джерелами.

Основними завданнями формування знань про принципи академічного письма та наукової комунікації; розвиток умінь аналізу та інтерпретації англомовних наукових текстів; розвиток умінь підготовки наукових текстів (тези, анотації, статті); розвиток умінь усного представлення результатів досліджень; розвиток умінь ведення наукової дискусії та аргументації; формування здатності використовувати англійську мову у науковій та професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати та інтерпретувати англомовні наукові тексти;
- готувати наукові публікації (тези, анотації, статті);
- презентувати результати досліджень англійською мовою;
- брати участь у наукових дискусіях і конференціях;
- використовувати медичну термінологію в академічному спілкуванні;
- застосовувати англійську мову у науковій і професійній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; науково-дослідна діяльність (публікації, конференції, грантові проекти); професійна діяльність у сфері охорони здоров'я в міжнародному середовищі.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЛОЛОГІЇ/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.4 «МЕТОДИКА ТА ТЕХНОЛОГІЯ ПІДГОТОВКИ НАУКОВОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 2-й, IV семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання з філософії, української мови за професійним спрямуванням, латинської мови та медичної термінології, навички академічного читання та письма, засади академічної доброчесності та антикорупції.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування навичок науково-дослідної діяльності у сфері медицини. Охоплює принципи планування та виконання наукової роботи, пошук і аналіз наукової інформації, підготовку наукових текстів та представлення результатів досліджень. Особлива увага приділяється доказовій медицині, академічній доброчесності та оформленню наукових публікацій.

Основними завданнями є: формування знань про структуру наукової роботи; розвиток умінь формулювання теми, мети, завдань і дизайну дослідження; розвиток умінь пошуку, аналізу та критичної оцінки наукових джерел; розвиток умінь підготовки наукових текстів (тези, статті, кваліфікаційні роботи); розвиток умінь оформлення результатів дослідження відповідно до сучасних вимог; формування здатності застосовувати методи наукового дослідження у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- формулювати тему, мету та завдання наукового дослідження;
- здійснювати пошук і критичний аналіз наукової інформації;
- планувати та виконувати наукове дослідження;
- готувати наукові тексти (тези, статті, кваліфікаційні роботи);
- оформлювати наукові роботи відповідно до академічних стандартів;
- презентувати результати досліджень та захищати наукову роботу.

Сфера застосування: освітня діяльність; науково-дослідна діяльність; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я з використанням принципів доказової медицини.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> / КАФЕДРИ / ФІЛОСОФІЇ ТА СУСПІЛЬНИХ НАУК / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.5 «ОСНОВИ ПРОФІЛАКТИКИ ЗАЛЕЖНОСТЕЙ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПСИХІАТРІЇ, НАРКОЛОГІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 2-й, IV семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з анатомії людини, гістології, цитології, медичної біології, медичної та біоорганічної хімії, біологічної хімії, медичної та біологічної фізики, медичної інформатики

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює клінічні, психологічні та соціальні аспекти залежностей, механізми формування адиктивної поведінки, особливості психічних і поведінкових розладів, пов'язаних із вживанням психоактивних речовин, а також сучасні підходи до профілактики, раннього виявлення та медико-соціального супроводу.

Основними завданнями є: формування знань про механізми розвитку залежностей та їх клінічні прояви; розвиток умінь виявлення факторів ризику та ранніх ознак адиктивної поведінки; розвиток умінь клінічної оцінки стану пацієнтів із залежностями; розвиток умінь проведення профілактичної та психоедукаційної роботи; розвиток умінь комунікації з пацієнтами груп ризику; формування здатності застосовувати профілактичні стратегії у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- виявляти фактори ризику розвитку залежностей;
- розпізнавати ранні ознаки адиктивної поведінки;
- проводити первинну клінічну оцінку стану пацієнтів;
- здійснювати профілактичне консультування та психоедукацію;
- застосовувати принципи профілактики залежностей у клінічній практиці;
- взаємодіяти з пацієнтами та їх оточенням у процесі профілактики та супроводу.

Сфера застосування: освітня діяльність; клінічна практика; профілактична медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnm.u.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ПСИХІАТРІЇ, НАРКОЛОГІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.6 «ЕМБРІОЛОГІЯ ЛЮДИНИ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: АНАТОМІЇ ЛЮДИНИ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 2-й, IV семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з анатомії людини, гістології, цитології, медичної біології, медичної та біоорганічної хімії, медичної фізики

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює закономірності пренатального розвитку людини, етапи ембріогенезу, формування органів і систем, а також механізми виникнення вроджених вад розвитку. Розглядаються критичні періоди розвитку, тератогенні фактори та їх значення для клінічної практики..

Основними завданнями є: формування знань про етапи ембріогенезу та розвиток органів і систем; розвиток умінь аналізу механізмів формування вроджених вад; розвиток умінь встановлення взаємозв'язку між порушеннями розвитку та клінічними проявами; розвиток умінь інтерпретації даних щодо пренатального розвитку; формування здатності застосовувати знання ембріології у клінічній практиці.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати етапи пренатального розвитку органів і систем;
- визначати критичні періоди розвитку та фактори ризику;
- інтерпретувати причини виникнення вроджених вад;
- встановлювати зв'язок між ембріологічними порушеннями та клінічними проявами;
- застосовувати знання ембріології у клінічній практиці (неврологія, педіатрія, сімейна медицина);
- пояснювати пацієнтам причини та механізми порушень розвитку.

Сфера застосування: освітня діяльність; клінічна практика; пренатальна діагностика; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ / АНАТОМІЇ ЛЮДИНИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.7 «ПРОМЕНЕВА АНАТОМІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: АНАТОМІЇ ЛЮДИНИ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 2-й, IV семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з анатомії людини, гістології, цитології, медичної біології, медичної та біоорганічної хімії, медичної та біологічної фізики, медичної інформатики

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на англomовну академічну та міжкультурну комунікацію в контексті міжнародної академічної мобільності здобувачів вищої освіти. У межах курсу розглядаються особливості академічного мовлення, підготовки документів для участі у міжнародних освітніх програмах, а також норми академічного етикету та професійної взаємодії в іншомовному середовищі. Особлива увага приділяється розвитку комунікативної, міжкультурної та академічної компетентностей, необхідних для ефективної участі у міжнародних освітніх і наукових проєктах.

Основними завданнями є: формування знань про принципи візуалізації анатомічних структур методами променевої діагностики; розвиток умінь розпізнавання нормальної анатомії на променевих зображеннях; розвиток умінь аналізу топографо-анатомічних взаємовідносин органів; розвиток умінь інтерпретації вікових особливостей будови органів; розвиток умінь первинної оцінки променевих зображень; формування здатності застосовувати знання променевої анатомії у клінічній практиці.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- розпізнавати анатомічні структури на рентгенологічних та томографічних зображеннях;
- визначати топографо-анатомічні взаємовідносини органів;
- інтерпретувати нормальні варіанти будови органів;
- оцінювати вікові особливості анатомії на променевих зображеннях;
- здійснювати первинний аналіз променевих досліджень;
- застосовувати знання у клінічній діагностиці.

Сфера застосування: освітня діяльність; клінічна практика; променева діагностика; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я (радіологія, терапія, хірургія, неврологія, сімейна медицина).

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ АНАТОМІЇ ЛЮДИНИ/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.8 «БІОХІМІЯ ХАРЧУВАННЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: БІОХІМІЇ ІМ. ПРОФЕСОРА О.О. ПЕНТЮКА****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 2-й, IV семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з медичної та біоорганічної хімії, медичної біології, гістології, анатомії людини, нормальної фізіології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює біохімічні механізми впливу компонентів харчування на організм людини в нормі та при патології. Розглядаються процеси травлення, всмоктування та метаболізму нутрієнтів, молекулярні механізми регуляції апетиту, роль різних компонентів харчування, у тому числі антинутрієнтів, у розвитку метаболічних порушень і захворювань. Особлива увага приділяється біохімічним маркерами оцінки нутритивного стану та інтерпретації лабораторних показників.

Основними завданнями є: формування знань про біохімічні основи харчування та метаболізму нутрієнтів; базові основи нутригенетики та нутригеноміки, розвиток умінь аналізу впливу харчових факторів на метаболічні процеси, інтерпретації лабораторних маркерів дефіциту та надлишку нутрієнтів; формування навичок біохімічної оцінки нутритивного стану; прогнозування метаболічних наслідків порушень харчування; формування здатності застосовувати знання з біохімії харчування у професійній діяльності у сфері охорони здоров'я.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати нутритивний стан на основі лабораторних показників;
- інтерпретувати лабораторні маркери дефіциту та надлишку макро- і мікронутрієнтів;
- аналізувати біохімічні причини метаболічних порушень;
- прогнозувати біохімічні наслідки порушень харчування;
- визначати роль харчових факторів у розвитку та профілактиці захворювань;
- застосовувати знання з біохімії харчування у клінічній практиці.

Сфера застосування: освітня діяльність; клінічна практика; профілактична медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ / БІОХІМІЇ ІМ. ПРОФЕСОРА О.О. ПЕНТЮКА / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.9 «НЕЙРОФІЗІОЛОГІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: НОРМАЛЬНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 2-й, IV семестр****Мова викладання: українська, англійська****Пререквізити:** базові знання з анатомії та фізіології людини**Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент охоплює функціонування нервової системи, механізми роботи головного та спинного мозку, взаємодію нейронів, електричну активність різних відділів мозку та синаптичну передачу. Розглядаються нейронні механізми регуляції рухових функцій, вищої нервової діяльності та нейропластичність.

Основними завданнями є: формування знань про функціональну спеціалізацію відділів мозку; механізми синаптичної передачі інформації; розвиток умінь аналізу механізмів регуляції м'язового тону; дослідження нейронних механізмів вищих нервових функцій; розвиток умінь аналізу нейропластичності мозку; формування здатності застосовувати знання нейрофізіології у навчальній і професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати спінальні та стовбурові рефлекси;
- здійснювати запис та аналіз електроенцефалограми;
- проводити та інтерпретувати мозочкові тести;
- аналізувати вікові особливості функціонування нервової системи;
- виявляти порушення м'язового тону та координації;
- аналізувати порушення мови та вищих нервових функцій.

Сфера застосування: освітня діяльність; клінічна практика (неврологія, психіатрія, сімейна медицина); професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ НОРМАЛЬНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

ВК 2.10 «МЕДИЦИНА НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 2-й, IV семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання з анатомії людини, медичної біології, медичної та біоорганічної хімії, медичної та біологічної фізики, гістології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і практичних навичок щодо надання медичної допомоги постраждалим у надзвичайних ситуаціях природного, техногенного та воєнного характеру. Охоплює принципи оцінки стану постраждалих, алгоритми надання екстреної допомоги при невідкладних станах, основи медичного сортування, організації лікувально-евакуаційних заходів та дій медичного персоналу в умовах обмежених ресурсів і часу. Особлива увага приділяється формуванню клінічного мислення в умовах невідкладності, прийняттю рішень у стресових ситуаціях, а також готовності діяти у мирний і воєнний час відповідно до сучасних протоколів екстреної медичної допомоги.

Основними завданнями є: формування знань про невідкладні стани та їх клінічні прояви; розвиток умінь швидкої оцінки стану постраждалого; формування навичок прийняття рішень в умовах дефіциту часу і ресурсів; засвоєння алгоритмів надання екстреної медичної допомоги; розвиток умінь організації медичної допомоги при масових ураженнях; формування готовності до роботи в умовах надзвичайних ситуацій.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити первинну оцінку стану постраждалого (ABCDE) в умовах надзвичайної ситуації;
- розпізнавати невідкладні стани та визначати тактику надання допомоги;
- виконувати базові реанімаційні заходи (СЛР, використання автоматичного дефібрилятора);
- забезпечувати прохідність дихальних шляхів і проводити вентиляцію;
- зупиняти кровотечі (включаючи застосування турнікетів);
- здійснювати іммобілізацію при травмах та транспортування постраждалих;
- надавати допомогу при пораненнях, опіках, отруєннях, ураженнях різної етіології;
- проводити медичне сортування при масових санітарних втратах;
- організовувати евакуаційні заходи в умовах надзвичайної ситуації;
- дотримуватись принципів безпеки та алгоритмів дій у бойових і екстремальних умовах..

Сфера застосування: екстрена та невідкладна медична допомога; клінічна практика; військова медицина; медицина катастроф; догоспітальний етап; робота в умовах надзвичайних ситуацій.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.11 «СТАТЕВЕ ВИХОВАННЯ ТА ОСНОВИ СЕКСУАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХІАТРІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 2-й, IV семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з медичної біології, анатомії людини, нормальної фізіології, філософії, культури академічної доброчесності, етики та деонтології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування уявлень про сексуальність; ; поняття про стать і її детермінанти; соціально-культурне бачення сексуальності; періодизація психосексуального розвитку і статеве виховання; чоловіча і жіноча сексуальність (загальна й розбіжна), особливості взаємодії; загальне ознайомлення з порушеннями розвитку сексуальності і статевої диференціації.

Основними завданнями є: формування знань про: основний понятійний апарат сексології та сексопатології; етапи становлення та розвитку сексології як науки; діагностики сексуальних порушень; теорії статі в історії психологічних знань; розвиток вмінь використовувати категоріальний апарат сексології; розвиток навичок аналізу нормальної сексуальності людини; формування вмінь застосовувати знання про етапи формування сексуальності у статевої просвіті та вихованні; розвиток вмінь виокремлювати сексологічні аспекти у структурі проблем пацієнта; інтерпретувати поняття норми, розуміти причини, умови, механізми порушень гендерної ідентичності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- використовувати стратегії психологічного дослідження для встановлення чинників сексуальних розладів;
- формувати тактику психологічного дослідження залежно від поставлених завдань у сфері сексології;
- застосовувати методи психо- та патопсихологічного дослідження;
- використовувати принципи аналізу даних психологічного дослідження;
- застосовувати техніки інтерпретації результатів психологічного дослідження.

Сфера застосування: освітня діяльність; клінічна практика; психіатрія, психотерапія, сімейна медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХІАТРІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.12 «БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ В КРИЗОВИХ УМОВАХ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 2-й, IV семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: медична біологія, медична та біологічна фізика, анатомія, фізіологія.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування у здобувачів системних знань про сучасні загрози життю та здоров'ю людини в умовах природних, техногенних, соціальних, інформаційних та воєнних викликів. Охоплює питання оцінки ризиків для здоров'я населення, впливу факторів навколишнього середовища на життєдіяльність людини, принципи цивільного захисту, формування культури безпеки та забезпечення стійкості особистості і суспільства до кризових ситуацій. Особлива увага приділяється ролі лікаря у збереженні здоров'я населення в умовах кризових викликів, формуванню культури безпеки, оцінці факторів ризику та профілактиці їх негативного впливу на здоров'я людини.

Основними завданнями є: формування знань про сучасні загрози життю та здоров'ю людини; розвиток умінь оцінки ризиків та прогнозування їх наслідків; формування навичок безпечної поведінки в кризових ситуаціях; засвоєння принципів цивільного захисту населення; розвиток розуміння впливу екологічних, соціальних та інформаційних факторів на здоров'я; формування готовності до участі у заходах зі збереження громадського здоров'я в умовах кризових викликів.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- ідентифікувати небезпечні фактори природного, техногенного та соціального середовища;
- аналізувати вплив факторів довкілля на здоров'я людини та громадське здоров'я;
- визначати заходи профілактики негативного впливу небезпечних чинників;
- застосовувати принципи безпечної поведінки в умовах кризових ситуацій;
- орієнтуватися в системі цивільного захисту населення та механізмах реагування на надзвичайні події;
- оцінювати ризики для здоров'я населення в умовах природних, техногенних та соціальних загроз;
- застосовувати ризик-орієнтований підхід до збереження здоров'я населення;
- брати участь у розробці профілактичних заходів щодо мінімізації наслідків кризових подій для здоров'я населення.

Сфера застосування: клінічна практика; громадське здоров'я; профілактична медицина; цивільний захист населення; подальше вивчення клінічних дисциплін.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnm.edu.ua/> КАФЕДРИ/ МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.13 «ІНФЕКЦІЙНИЙ КОНТРОЛЬ ТА БІОЗАХИСТ В ОХОРОНІ ЗДОРОВ'Я»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ЕПІДЕМІОЛОГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 2-й, IV семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Переквізити: медична біологія, анатомія, фізіологія, медична та біоорганічна хімія, медична та біологічна фізика, охорона праці в галузі

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань про систему інфекційного контролю та біозахисту в закладах охорони здоров'я, попередження внутрішньолікарняних інфекцій та забезпечення безпеки пацієнтів і медичного персоналу. Охоплює механізми передачі інфекцій, епідеміологічні основи інфекційного процесу, принципи профілактики інфекцій, пов'язаних із наданням медичної допомоги (НАІ), організацію інфекційного контролю, використання засобів індивідуального захисту, стерилізацію та дезінфекцію, а також основи біобезпеки та біозахисту при роботі з біологічними матеріалами. Особлива увага приділяється формуванню практичних навичок інфекційного контролю, дотриманню стандартних і спеціальних запобіжних заходів, профілактиці професійного інфікування та забезпеченню безпечного медичного середовища відповідно до сучасних рекомендацій (WHO, CDC).

Основними завданнями є: формування знань про епідеміологію інфекційних захворювань; розвиток розуміння механізмів передачі інфекцій; формування уявлень про систему інфекційного контролю в закладах охорони здоров'я; розвиток умінь оцінки ризиків інфікування; засвоєння принципів профілактики внутрішньолікарняних інфекцій; формування знань щодо біобезпеки та біозахисту; розвиток відповідальної професійної поведінки медичного працівника.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати шляхи передачі інфекцій та фактори ризику інфікування;
- застосовувати стандартні та спеціальні запобіжні заходи;
- правильно використовувати засоби індивідуального захисту (ЗІЗ);
- дотримуватись правил асептики та антисептики;
- проводити базові заходи дезінфекції та стерилізації;
- організовувати профілактику інфекцій, пов'язаних із наданням медичної допомоги (НАІ);
- діяти при контакті з біологічними рідинами (постконтактна профілактика);
- оцінювати ризики інфікування для пацієнтів і медичного персоналу;
- дотримуватись принципів біобезпеки при роботі з біологічними матеріалами;
- застосовувати алгоритми інфекційного контролю у клінічній практиці.

Сфера застосування: клінічна практика; інфекційний контроль у закладах охорони здоров'я; епідеміологія; громадське здоров'я; лабораторна та клінічна медицина.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ЕПІДЕМІОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 2.14 «БРЕНД-МЕНЕДЖМЕНТ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 2-й, IV семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання філософії, культури академічної доброчесності, соціології, етики та деонтології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань про принципи бренд-менеджменту у сфері охорони здоров'я та їх застосування у діяльності закладів охорони здоров'я і медичних фахівців. Охоплює поняття бренду та його складові, особливості формування бренду медичного закладу, принципи побудови бренд-архітектури, управління розвитком бренду, а також сучасні цифрові інструменти комунікації з пацієнтами. Особлива увага приділяється формуванню персонального бренду лікаря, етичним аспектам медичної комунікації, підвищенню довіри пацієнтів, а також ролі бренду у забезпеченні якості медичних послуг і конкурентоспроможності закладів охорони здоров'я.

Основними завданнями є: формування знань про принципи бренд-менеджменту у сфері охорони здоров'я; розвиток розуміння ролі бренду в медичній практиці; розвиток умінь аналізу позиціонування закладів охорони здоров'я; формування уявлень про бренд-архітектуру та управління брендом; розвиток умінь застосування цифрових інструментів комунікації; формування навичок побудови персонального бренду лікаря з урахуванням етичних норм.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати позиціонування закладу охорони здоров'я та його бренду;
- оцінювати фактори формування довіри пацієнтів;
- розробляти базові підходи до формування та розвитку бренду медичного закладу;
- формувати елементи бренд-архітектури відповідно до стратегічних цілей;
- застосовувати цифрові інструменти для комунікації з пацієнтами;
- формувати та розвивати персональний бренд лікаря;
- дотримуватись етичних принципів у професійній комунікації та просуванні медичних послуг;
- аналізувати ефективність комунікаційних стратегій у сфері охорони здоров'я.

Сфера застосування: освітня діяльність; громадська діяльність; управління у сфері охорони здоров'я; медичний маркетинг; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.1 «БІОХІМІЯ ЗАПАЛЕННЯ ТА ІМУННОЇ СИСТЕМИ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: БІОХІМІЇ ІМ. ПРОФЕСОРА О.О. ПЕНТЮКА****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, V чи VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з медичної та біоорганічної хімії, біологічної хімії, медичної біології, гістології, анатомії людини, нормальної фізіології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування системного розуміння біохімічних механізмів розвитку, регуляції, діагностики та лікування запальних процесів, а також інтерпретацію біохімічних аспектів імунодефіцитних станів і методів оцінки рівня біомолекул та фізіологічно активних речовин. Розглядаються структура, функції та молекулярні механізми дії медіаторів запалення різної хімічної природи, біохімічні механізми дії протизапальних засобів, біохімічні каскади регуляції запальних процесів і сучасні методи лабораторної діагностики.

Основними завданнями є: ормування знань про біохімічні механізми розвитку та регуляції запалення; розвиток умінь аналізу функцій медіаторів запалення; розвиток умінь інтерпретації біохімічних показників запального процесу; розвиток умінь оцінки лабораторних маркерів запалення та імунної відповіді; розвиток умінь аналізу біохімічних змін при імунодефіцитних станах; формування здатності застосовувати отримані знання у клінічній практиці.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- інтерпретувати лабораторні показники запального процесу;
- пояснювати біологічне та діагностичне значення медіаторів запалення (екозаноїдів, цитокінів, хемокінів, тол-подібних рецепторів тощо);
- аналізувати зміни рівнів білків гострої фази, прокальцитоніну та інших маркерів;
- оцінювати біохімічні зміни при імунодефіцитних станах та інфекційних захворюваннях;
- застосовувати біохімічні показники у клінічній діагностиці та моніторингу лікування.

Сфера застосування: освітня та дослідницька діяльність; клінічна практика; лабораторна діагностика; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ / БІОХІМІЇ ІМ. ПРОФЕСОРА О.О. ПЕНТЮКА / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.2 «ІНФЕКЦІЙНА ІМУНОЛОГІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МІКРОБІОЛОГІЇ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з медичної та біоорганічної хімії, біологічної хімії, медичної біології, гістології, анатомії людини, нормальної фізіології, мікробіології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування глибоких, фундаментальних знань концепцій механізмів протиінфекційного імунітету різних вікових груп; розвитку імунної відповіді при гострих, хронічних інфекційних захворюваннях, гнійно-запальних процесах, зумовлених патогенними та умовно-патогенними мікроорганізмами; засвоєння принципів використання серологічних, імунохімічних, імунохроматографічного, алергічного методів для діагностики інфекційних захворювань, оцінки показників імунітету організму, трактування отриманих результатів, інтерпретування їх діагностичної цінності. .

Основними завданнями є: формування знань про механізми протиінфекційного імунітету; розвиток умінь аналізу імунної відповіді при інфекційних і запальних процесах інтерпретації результатів імунологічних досліджень; розвиток умінь оцінки імунного статусу організму; аналізу діагностичної цінності серологічних та імунохімічних методів; формування здатності застосовувати імунологічні методи у клінічній практиці.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- інтерпретувати результати серологічних реакцій (аглютинації, преципітації, зв'язування комплекменту);
- аналізувати результати імунохімічних методів (РІФ, ІФА, імуноблотинг);
- інтерпретувати результати імунохроматографічних досліджень;
- оцінювати результати шкірно-алергічних проб;
- аналізувати показники імунного статусу організму;
- застосовувати імунологічні методи у діагностиці та моніторингу інфекційних захворювань;
- дотримуватися протиепідемічного режиму та правил асептики при роботі з біологічним матеріалом.

Сфера застосування: освітня діяльність; клінічна практика; лабораторна діагностика; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ / МІКРОБІОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ /ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.3 «ІМУНОБІОЛОГІЧНІ ПРЕПАРАТИ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МІКРОБІОЛОГІЇ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, V чи VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з медичної та біоорганічної хімії, біологічної хімії, медичної біології, гістології, анатомії людини, нормальної фізіології, мікробіології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і умінь щодо застосування імунобіологічних препаратів у клінічній практиці для імунопрофілактики та імунотерапії. Охоплює принципи формування поствакцинального імунітету, характеристику вакцин і імунних сироваток, показання до їх застосування, організацію імунопрофілактики інфекційних захворювань, а також нормативно-правове забезпечення імунізації та міжнародні підходи до контролю інфекційних хвороб.

Основними завданнями є: формування знань про принципи імунопрофілактики та імунотерапії; розвиток умінь аналізу механізмів формування поствакцинального імунітету; розвиток умінь оцінки показів до застосування імунобіологічних препаратів; аналізу характеристик вакцин та імунних сироваток; оцінки ефективності та безпеки імунобіологічних препаратів; формування здатності застосовувати імунобіологічні препарати у професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- пояснювати механізми формування поствакцинального імунітету;
- визначати показання до застосування імунобіологічних препаратів;
- аналізувати склад, властивості та особливості різних груп вакцин і сироваток;
- оцінювати можливі побічні реакції та ризики при застосуванні препаратів;
- визначати умови транспортування та зберігання імунобіологічних препаратів;
- застосовувати знання у клінічній практиці та профілактиці інфекційних захворювань.

Сфера застосування: освітня діяльність; клінічна практика; профілактична медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ / МІКРОБІОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.4 «МАРКЕТИНГ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, V чи VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання філософії, культури академічної доброчесності, соціології, етики та деонтології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування економічного мислення та управлінської компетентності у сфері охорони здоров'я. Охоплює економічні процеси у галузі, основи менеджменту та маркетингу медичних послуг, аналіз діяльності закладів охорони здоров'я, а також прийняття ефективних управлінських рішень.

Основними завданнями є: формування знань про економічні процеси у системі охорони здоров'я; розвиток умінь аналізу діяльності закладів охорони здоров'я; оцінки економічних показників і ефективності медичних послуг; прийняття управлінських рішень; планування діяльності та ресурсного забезпечення медичних закладів; застосування принципів маркетингу у сфері медичних послуг; формування здатності використовувати економічні та управлінські підходи у професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- застосовувати методи економічного аналізу діяльності закладів охорони здоров'я;
- розробляти плани економічного розвитку медичного закладу;
- визначати стратегії маркетингу медичних послуг;
- формувати цінову політику закладу охорони здоров'я;
- розробляти бізнес-плани у сфері надання медичних послуг;
- розраховувати вартість медичних послуг та оплату праці персоналу;
- розраховувати та оцінювати показники господарської діяльності;
- оцінювати економічну ефективність медичних технологій;
- застосовувати економічні та маркетингові підходи для організації медичних послуг.

Сфера застосування: освітня діяльність; управління у сфері охорони здоров'я; організація медичної допомоги; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.5 «ОСНОВИ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ТА ФАРМАКОДИНАМІКИ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФАРМАКОЛОГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з медичної біології, медичної та біоорганічної хімії, біологічної хімії, медичної та біологічної фізики, анатомії людини, нормальної фізіології, патологічної фізіології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування системних знань щодо процесів всмоктування (абсорбції), розподілу, метаболізму (біотрансформації) та виведення лікарських засобів (фармакокінетика), а також механізмів їх дії, взаємодії з рецепторами та залежності фармакологічного ефекту від дози (фармакодинаміка). Розглядаються клінічні аспекти застосування лікарських засобів, зокрема прогнозування терапевтичної відповіді, розрахунок режимів дозування та мінімізація побічних реакцій.

Основними завданнями є: розвиток умінь обґрунтування вибору лікарських засобів з урахуванням їх фармакокінетичних і фармакодинамічних властивостей; розробки раціональних режимів дозування; прогнозування терапевтичної відповіді; оцінки ризику побічних ефектів та лікарських взаємодій; індивідуалізації фармакотерапії залежно від стану пацієнта; формування здатності застосовувати знання у професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати залежність дії лікарських засобів від їх фізико-хімічних властивостей, лікарської форми та особливостей організму пацієнта;
- обирати лікарську форму та шлях введення з урахуванням фармакокінетичних і фармакодинамічних характеристик;
- розраховувати разові, добові та курсові дози лікарських засобів;
- визначати кратність прийому препаратів з урахуванням віку та супутніх захворювань;
- прогнозувати лікарські взаємодії (з іншими препаратами, їжею, алкоголем);
- оцінювати співвідношення користь/ризик при застосуванні лікарських засобів;
- прогнозувати та попереджати побічні реакції.

Сфера застосування: клінічна практика; фармакотерапія; наукова діяльність; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ФАРМАКОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.6 «ПСИХОГІГІЄНА ТА АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ГІГІЄНИ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ЗАГАЛЬНОЇ ГІГІЄНИ ТА ЕКОЛОГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, V чи VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з медичної біології, нормальної фізіології, гігієни та екології, безпеки життєдіяльності

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює вивчення впливу природних і антропогенних факторів навколишнього середовища, соціальних умов та освітнього середовища закладів вищої освіти на психічне здоров'я людини. Розглядаються питання психогігієни та університетської гігієни, гігієнічні основи організації освітнього процесу, профілактики психічних і психосоматичних порушень, а також наукове обґрунтування та впровадження гігієнічних нормативів і рекомендацій.

Основними завданнями є: формування знань про вплив природних і соціальних факторів на психічне здоров'я; розвиток умінь аналізу умов навчання та життєдіяльності у закладах вищої освіти; формуванні навичок оцінки факторів ризику психічних і психосоматичних порушень; обґрунтування гігієнічних нормативів і профілактичних заходів; впровадження психогігієнічних рекомендацій у практику охорони здоров'я; формування здатності застосовувати принципи психогігієни та університетської гігієни у професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати вплив факторів навколишнього середовища, соціальних умов і освітнього середовища на стан здоров'я;
- аналізувати суб'єктивні та об'єктивні прояви психологічних проблем і психосоматичних порушень;
- встановлювати ефективний контакт із пацієнтом та обирати адекватні стратегії взаємодії;
- застосовувати засоби саморегуляції та адаптації до професійних навантажень;
- планувати та проводити профілактичну і просвітницьку роботу;
- оцінювати ефективність профілактичних заходів та психогігієнічних рекомендацій.

Сфера застосування: освітня діяльність; профілактична медицина; організація освітнього процесу; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

I <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ЗАГАЛЬНОЇ ГІГІЄНИ ТА ЕКОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.7 «КОМУНІКАТИВНІ НАВИЧКИ ЛІКАРЯ (інтерактивний тренінг)»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХІАТРІЇ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, V чи VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з української мови за професійним спрямуванням, медичної психології, пропедевтики внутрішньої медицини, біоетики та деонтології.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює психологічні, етичні та соціальні закономірності професійної комунікації у сфері охорони здоров'я. Розглядаються принципи ефективної взаємодії лікаря з пацієнтами, їхніми родинами та членами медичної команди, особливості вербальної і невербальної комунікації, емпатійного спілкування, інформування пацієнтів та повідомлення складної медичної інформації, а також способи вирішення конфліктних і психологічно складних ситуацій.

Основними завданнями є: формування знань про принципи та моделі професійної комунікації у медицині; розвиток умінь аналізу психологічних особливостей взаємодії з пацієнтами різного віку та психоемоційного стану; розвиток умінь ефективного вербального і невербального спілкування у системі «лікар – пацієнт – родина»; розвиток умінь інформування пацієнтів та отримання усвідомленої згоди; розвиток умінь вирішення конфліктних і складних комунікативних ситуацій; формування здатності застосовувати комунікативні навички у професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- будувати професійне спілкування з пацієнтом, родичами та членами медичної команди відповідно до етичних норм і деонтології;
- застосовувати навички «soft skills» (активне слухання, адаптивність, управління часом у спілкуванні) у клінічній практиці;
- демонструвати емпатійний підхід та використовувати емоційний інтелект;
- використовувати алгоритм Калгарі–Кембридж для проведення клінічного інтерв'ю;
- застосовувати вербальні і невербальні комунікаційні прийоми;
- адаптувати стиль спілкування до різних клінічних ситуацій, у т.ч. конфліктних і кризових;
- здійснювати комунікацію з важкохворими та термінальними пацієнтами;
- організовувати спілкування з пацієнтами різного віку та їх родинами;
- надавати медичну інформацію у доступній формі та отримувати усвідомлену згоду пацієнта.

Сфера застосування: клінічна практика; професійна комунікація у сфері охорони здоров'я; міждисциплінарна взаємодія.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХІАТРІЇ/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.8 «МЕДИЧНА АНГЛІЙСЬКА МОВА»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОЛОГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, V чи VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: рівень володіння англійською мовою не нижче B1 (CEFR); базові навички читання, аудіювання, письма та усного мовлення; знання загальнонаукової та медичної термінології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на розвиток професійної англійської компетентності у сфері медицини з орієнтацією на підготовку до ліцензійного іспиту КРОК-1. Охоплює медичну термінологію, роботу з англійськими тестовими завданнями та фаховими текстами, а також аналіз і інтерпретацію медичної інформації..

Основними завданнями є: формування знань професійно орієнтованої медичної лексики; розвиток умінь читання та розуміння англійських тестових завдань формату КРОК; розвиток умінь аналізу та інтерпретації медичної інформації; розвиток умінь роботи з фаховими текстами та перекладу; удосконалення граматичних навичок у медичному контексті; формування здатності застосовувати англійську мову у навчальній та професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- використовувати медичну термінологію англійською мовою;
- читати та аналізувати англійські медичні тексти;
- інтерпретувати тестові завдання формату КРОК;
- аналізувати клінічні ситуації та співвідносити симптоми з патологічними процесами;
- перекладати фахові тексти;
- застосовувати англійську мову у навчанні та професійній діяльності.

Сфера застосування: освітня діяльність; підготовка до ліцензійних іспитів; робота з міжнародними медичними джерелами; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЛОЛОГІЇ/ СТУДЕНТУ /**
ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.9 «ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ (ГІМНАСТИКА, ВИДИ ОЗДОРОВЧОГО ФІТНЕСУ)»

Кафедра, яка забезпечує викладання: СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 3-й, V чи VI семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання з анатомії та фізіології людини, фізіології рухової активності, фізичного виховання

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює збереження і зміцнення здоров'я, формування здорового способу життя, підвищення рівня фізичної працездатності та функціонального стану організму. Розглядаються основи фізичної культури, методи оцінки фізичного розвитку, функціонального стану та самоконтролю, а також використання засобів фізичної культури для профілактики захворювань, відновлення та зміцнення здоров'я.

Основними завданнями є: формування знань про роль фізичної культури у збереженні та зміцненні здоров'я; розвиток умінь оцінки фізичного розвитку; застосування засобів фізичної культури для профілактики захворювань; організації рухової активності та фізичного самовдосконалення; використання фізичних вправ для підтримання працездатності; формування здатності застосовувати принципи здорового способу життя у професійній діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- виконувати основні види фізичних вправ і комплекси оздоровчого фітнесу;
- складати комплекси ранкової гімнастики, фізкультурних пауз та вправ для розвитку сили, витривалості, гнучкості;
- застосовувати фізичні вправи для відновлення працездатності та профілактики втоми;
- здійснювати самоконтроль за реакцією організму на фізичне навантаження;
- використовувати засоби фізичної культури для профілактики захворювань і зміцнення здоров'я;
- застосовувати принципи фізичної активності у професійній діяльності та повсякденному житті.

Сфера застосування: освітня діяльність; профілактична медицина; реабілітація; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.10 «КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ ТА ЕТИКА ДІЛОВОГО СПІЛКУВАННЯ У МЕДИЦИНІ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: УКРАЇНОЗНАВСТВА****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, V чи VI семестр****Мова викладання: українська**

Пререквізити: базові знання з української мови за професійним спрямуванням та основ а основ комунікації у медичній практиці

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює культуру мовлення у медичній сфері, норми української літературної мови в професійній діяльності лікаря, особливості усного і писемного ділового спілкування у закладах охорони здоров'я. Розглядаються принципи мовленнєвого етикету лікаря, комунікації з пацієнтами, їхніми родинами та медичним персоналом, ведення медичної документації, а також способи запобігання і вирішення конфліктних ситуацій у медичному середовищі.

Основними завданнями є: формування знань про норми культури мовлення у медичній практиці; розвиток умінь застосування мовленнєвого етикету лікаря; розвиток умінь усного і писемного професійного спілкування у сфері охорони здоров'я; ведення медичної документації; ефективної комунікації з пацієнтами та медичним персоналом; попередження та вирішення конфліктних ситуацій у медичному середовищі; формування здатності застосовувати мовні та етичні норми у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- здійснювати професійне спілкування з пацієнтами та колегами відповідно до норм медичної етики і деонтології;
- використовувати мовленнєвий етикет у клінічній практиці;
- чітко та доступно пояснювати медичну інформацію пацієнту;
- оформлювати медичну документацію відповідно до мовних норм;
- аргументовано комунікувати у професійному середовищі;
- запобігати та вирішувати конфліктні ситуації у сфері охорони здоров'я.

Сфера застосування: клінічна практика; професійна комунікація у сфері охорони здоров'я; освітня діяльність.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ УКРАЇНОЗНАВСТВА/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.11 «СУЧАСНА МЕДИЧНА ЛАТИНА (практико-орієнтований курс)»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ТА МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 3-й, V чи VI семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання з латинської мови та медичної термінології, англійської мови за професійним спрямуванням, медичної біології, анатомії, гістології, мікробіології, фізіології, медичної та біоорганічної хімії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює лексичні та граматичні основи сучасної медичної латини, моделі термінів і номенклатурних найменувань клінічної та фармацевтичної термінології. Розглядаються принципи перекладу багатослівних термінів, назв синдромів і діагнозів, структурно-семантичний аналіз і конструювання термінів, а також правила оформлення назв лікарських засобів відповідно до міжнародних непатентованих назв (INN) та рецептурної номенклатури.

Основними завданнями є: формування знань про структуру і семантику медичної латинської термінології; розвиток умінь аналізу та конструювання клінічних і фармацевтичних термінів; розвиток умінь перекладу багатослівних медичних термінів і номенклатурних найменувань; розвиток умінь використання грецько-латинських терміноелементів у медичній практиці; розвиток умінь застосування міжнародної термінології у професійній діяльності; формування здатності використовувати медичну латину у клінічній і науковій діяльності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- перекладати та інтерпретувати клінічні та фармацевтичні терміни;
- аналізувати структуру і значення медичних термінів;
- використовувати грецько-латинські терміноелементи у професійній діяльності;
- оформлювати назви лікарських засобів відповідно до міжнародних стандартів (INN);
- застосовувати медичну термінологію у веденні медичної документації;
- використовувати латинську термінологію при роботі з фаховою літературою.

Сфера застосування: клінічна практика; медична документація; фармакологія; наукова діяльність; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmdu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ТА МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.12 «ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ ТИПОВИХ ПАТОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПАТОЛОГІЧНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, V чи VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з медичної біології, анатомії, гістології, мікробіології, фізіології, медичної та біоорганічної хімії, біологічної хімії, медичної біохімії, молекулярної біології, патофізіології.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на поглиблення знань про типові патологічні процеси з урахуванням вікових особливостей організму. Охоплює вікову специфіку розвитку, перебігу та наслідків основних патологічних процесів (запалення, гіпоксія, порушення обміну речовин, імунні реакції, порушення гемостазу) у різні періоди життя — від дитячого до похилого віку. Особлива увага приділяється відмінностям патогенезу, реактивності організму, компенсаторних механізмів та клінічного перебігу патологічних процесів у дітей і осіб похилого віку як основи формування клінічного мислення.

Основними завданнями є: поглиблення знань про типові патологічні процеси; розвиток розуміння вікових особливостей реактивності організму; розвиток умінь аналізу патогенезу з урахуванням віку; формування уявлень про відмінності перебігу патологічних процесів у різні вікові періоди; розвиток патофізіологічного мислення як основи клінічної інтерпретації.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати патогенез типових патологічних процесів з урахуванням вікових особливостей;
- порівнювати перебіг патологічних процесів у дітей, дорослих та осіб похилого віку;
- інтерпретувати відмінності реактивності та адаптаційних механізмів організму;
- пояснювати вікові особливості розвитку запалення, імунних реакцій, гіпоксії, метаболічних порушень;
- аналізувати роль віку у формуванні ускладнень патологічних процесів;
- застосовувати патофізіологічні знання для подальшого вивчення клінічних дисциплін;
- формувати логічні зв'язки між патогенезом і клінічними проявами захворювань.

Сфера застосування: освітня діяльність; внутрішня медицина; педіатрія; геронтологія; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я; клінічні дисципліни; науково-дослідна діяльність..

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> ПАТОЛОГІЧНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.13 «ГЕНДЕРНА ПСИХОЛОГІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПСИХОЛОГІЇ ТА ПЕДАГОГІКИ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 3-й, V чи VI семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з філософії, академічної доброчесності, соціальних наук, медичної психології.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань про гендерні особливості психіки, поведінки та соціальної взаємодії людини, а також їх значення у медичній практиці. Охоплює основні поняття гендерної психології, гендерні ролі та ідентичність, психофізіологічні та соціально-психологічні відмінності, вплив гендеру на сприйняття здоров'я, хвороби, звернення за медичною допомогою та дотримання лікування. Особлива увага приділяється гендерним аспектам комунікації «лікар – пацієнт», формуванню толерантного професійного середовища, попередженню дискримінації та врахуванню гендерних особливостей у клінічному мисленні та прийнятті рішень.

Основними завданнями є: формування знань про гендерні особливості психіки та поведінки; розвиток розуміння впливу гендеру на здоров'я і захворювання; розвиток умінь аналізу гендерних аспектів взаємодії у медичній практиці; формування навичок ефективної комунікації з пацієнтами різної гендерної ідентичності; розвиток етичного та недискримінаційного підходу у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати гендерні особливості поведінки та психоемоційних реакцій пацієнтів;
- враховувати гендерні чинники при зборі анамнезу та комунікації;
- будувати ефективну та етично коректну взаємодію «лікар – пацієнт»;
- розпізнавати вплив гендерних стереотипів на клінічне мислення;
- оцінювати роль гендеру у формуванні прихильності до лікування;
- дотримуватись принципів недискримінації та поваги до пацієнта;
- враховувати гендерні аспекти у профілактиці та медичному консультуванні;
- застосовувати психологічні підходи у спілкуванні з пацієнтами різних соціальних груп.

Сфера застосування: освітня діяльність; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я; клінічна практика; сімейна медицина; психосоматична медицина; громадське здоров'я; медична психологія; комунікація з пацієнтами.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПЕДАГОГІКИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 3.14 «КЛІНІЧНА АНАТОМІЯ В АБДОМІНАЛЬНІЙ ХІРУРГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ АНАТОМІЇ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 3-й, V чи VI семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: анатомія людини, гістологія, фізіологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на поглиблення знань про клініко-анатомічні особливості органів черевної порожнини та їх значення у хірургічній практиці. Охоплює топографо-анатомічні взаємовідношення органів, судин і нервів, варіанти анатомічної будови, а також їх вплив на розвиток патологічних процесів, діагностику та вибір хірургічної тактики. Особлива увага приділяється формуванню клініко-анатомічного мислення, розумінню анатомічного обґрунтування хірургічних втручань, інтерпретації анатомічних структур у контексті патології та плануванні оперативного доступу.

Основними завданнями є: поглиблення знань про топографічну анатомію органів черевної порожнини; розвиток розуміння анатомічних передумов хірургічної патології; розвиток умінь аналізу анатомічних взаємовідношень; формування уявлень про варіанти анатомічної будови; розвиток клініко-анатомічного мислення як основи хірургічних рішень.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати топографо-анатомічні особливості органів черевної порожнини;
- визначати анатомічні орієнтири для хірургічних втручань;
- інтерпретувати анатомічні структури у зв'язку з патологічними процесами;
- оцінювати варіанти анатомічної будови та їх клінічне значення;
- обґрунтовувати вибір оперативного доступу;
- прогнозувати можливі ускладнення з урахуванням анатомії;
- застосовувати анатомічні знання при аналізі клінічних ситуацій;
- формувати базу для оволодіння хірургічними маніпуляціями.

Сфера застосування: хірургія; абдомінальна хірургія; оперативна хірургія; клінічні дисципліни; невідкладна медицина.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ АНАТОМІЇ/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.1 «ЛИХОМАНКА У ДІТЕЙ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №1****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з пропедевтики педіатрії, пропедевтики внутрішньої медицини, анатомії людини, нормальної та патологічної фізіології, медичної біохімії, фармакології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування клінічного мислення щодо діагностики та ведення дітей із лихоманкою. Охоплює патофізіологію терморегуляції, етіологічну структуру лихоманки, сучасні підходи до оцінки стану дитини, алгоритми діагностики та лікування, а також диференційну діагностику інфекційних і неінфекційних причин. Особлива увага приділяється виявленню ознак тяжкої бактеріальної інфекції, оцінці «червоних прапорців», прийняттю клінічних рішень у типових і ургентних ситуаціях та вибору безпечної і обґрунтованої терапії.

Основними завданнями є: формування знань про механізми розвитку лихоманки у дітей; розвиток умінь клінічної оцінки дитини з лихоманкою; розвиток умінь диференційної діагностики причин лихоманки; розвиток умінь інтерпретації лабораторних та інструментальних досліджень; формування здатності визначати тактику ведення та надавати невідкладну допомогу.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез та проводити об'єктивне обстеження дитини з лихоманкою;
- виявляти ознаки тяжкої бактеріальної інфекції та «червоні прапорці»;
- формулювати попередній діагноз та складати план обстеження;
- інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних досліджень;
- проводити диференційну діагностику причин лихоманки;
- визначати тактику ведення дитини з урахуванням віку та клінічного стану;
- розраховувати дози антипіретичних препаратів;
- призначати базову інфузійну терапію;
- надавати невідкладну допомогу при фебрильних судомомах;
- консультувати батьків щодо спостереження за дитиною;
- вести медичну документацію та дотримуватись принципів медичної етики.

Сфера застосування: клінічна практика; педіатрія; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ПЕДІАТРІЇ №1 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.2 «ПОБІЧНА ДІЯ ЛІКІВ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: КЛІНІЧНОЇ ФАРМАЦІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 4-й, VII чи VIII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, філософії та культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює типові прояви побічних реакцій на лікарські засоби, що виникають при їх застосуванні у діапазоні терапевтичних доз для профілактики, діагностики та лікування захворювань. Розглядаються механізми розвитку побічних реакцій, зокрема взаємозв'язок між хімічною будовою, фізико-хімічними та фармакологічними властивостями лікарських засобів і проявами їх побічної дії. Особлива увага приділяється заходам, що сприяють зниженню ризику виникнення побічних реакцій, а також принципам їх попередження, виявлення та надання допомоги при розвитку небажаних ефектів лікарських засобів основних фармакотерапевтичних груп.

Основними завданнями є: формування знань про види, причини та механізми розвитку побічних реакцій на лікарські засоби; розвиток умінь аналізу клінічних проявів побічної дії та симптомів передозування; оцінки ризику виникнення небажаних реакцій і лікарських взаємодій; обґрунтування заходів профілактики та корекції побічної дії; формування здатності застосовувати принципи безпечної фармакотерапії у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати ефективність і безпеку призначеної фармакотерапії за клінічними та параклінічними показниками;
- прогнозувати та визначати ризик розвитку побічної дії лікарських засобів;
- виявляти та інтерпретувати побічні реакції і симптоми передозування;
- обґрунтовувати та застосовувати фармакотерапевтичні заходи при розвитку побічних реакцій;
- оформлювати документацію щодо безпеки фармакотерапії, зокрема карти-повідомлення про побічну дію лікарських засобів (форма 137/о);
- використовувати медичні калькулятори (зокрема розрахунок ШКФ) для оцінки безпеки лікування.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ КЛІНІЧНОЇ ФАРМАЦІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.3 «ПРИКЛАДНА ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ (формат case-study)»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ ТА СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, філософії та культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, радіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення клініки, діагностики, лікування та профілактики поширених захворювань органів травлення як складової внутрішньої медицини на основі розбору клінічних випадків (case-study). Розглядаються сучасні погляди щодо патогенезу кислотозалежних, НР-асоційованих, метаболічних, мікробіом-опосередкованих, функціональних захворювань, з фокусом на діагностичні і терапевтичні підходи у форматі аналізу реальних клінічних ситуацій в умовах поліморбідності, коморбідності, ятрогенії.

Основними завданнями є: формування знань про сучасні підходи до патогенезу гастроентерологічних захворювань; розвиток умінь аналізу клінічних проявів захворювань органів травлення на основі клінічних кейсів; розвиток умінь інтерпретації лабораторних, біохімічних та інструментальних методів дослідження; застосування сучасних діагностичних і терапевтичних підходів у конкретних клінічних ситуаціях; ведення пацієнтів в умовах поліморбідності та коморбідності; формування здатності приймати обґрунтовані клінічні рішення у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати гастроентерологічний анамнез (у т.ч. за критеріями ROME IV) у межах клінічних кейсів;
- інтерпретувати лабораторні, біохімічні та інструментальні дані для обґрунтування клінічного рішення;
- проводити диференційну діагностику та формувати клінічний висновок на основі case-study;
- визначати індивідуалізовану лікувальну тактику у пацієнтів з коморбідністю;
- оформлювати схеми лікування, у тому числі в ЕСОЗ, за результатами аналізу клінічних випадків.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ ТА СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.4 «ОСНОВИ МАНУАЛЬНОЇ ТЕРАПІЇ ТА МАСАЖУ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, філософії та культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, радіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює теоретичні основи мануальної терапії та лікувального масажу з урахуванням анатомо-фізіологічних особливостей опорно-рухового апарату. Розглядаються принципи застосування різних видів масажу (класичний, сегментарний, точковий), базові мануальні техніки відновлення рухових функцій та зменшення м'язового напруження, а також методи оцінки функціонального стану пацієнта перед проведенням терапії. Особлива увага приділяється застосуванню мануальної терапії та масажу, роботі з м'якими тканинами (міофасціальні техніки, тригерні точки), розвитку клінічного мислення та прийняттю рішень у процесі мануального втручання, забезпеченню безпеки пацієнта і профілактиці ускладнень..

Основними завданнями є: формування знань про анатомо-фізіологічні основи мануальної терапії та масажу; розвиток умінь оцінки функціонального стану пацієнта перед проведенням втручання; розвиток умінь застосування різних видів масажу та базових мануальних технік; розвиток умінь роботи з м'якими тканинами (міофасціальні техніки, тригерні точки); обґрунтування поєднання мануальної терапії з іншими методами медичної реабілітації; розвиток умінь прийняття клінічних рішень у процесі мануального втручання; формування здатності забезпечувати безпеку пацієнта та попереджати ускладнення.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити клінічне обстеження пацієнта з оцінкою функціонального стану опорно-рухового апарату;
- виконувати базові прийоми класичного, сегментарного та точкового масажу; мануальні техніки роботи з м'якими тканинами (міофасціальний реліз, робота з тригерними точками);
- проводити пасивні мобілізації суглобів та застосовувати PNF-стретчинг;
- виконувати масаж різних анатомічних ділянок (шийно-комірцева зона, плечовий пояс, спина, грудний відділ хребта, верхні та нижні кінцівки);
- контролювати реакцію пацієнта під час процедури та коригувати техніку втручання;
- документувати проведені процедури та оцінювати їх ефективність..

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.5 «ФІЗИОТЕРАПЕВТИЧНІ ЗАСОБИ В МЕДИЧНІЙ РЕАБІЛІТАЦІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, філософії та культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, радіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює фізіотерапію як самостійну дисципліну, її місце в медичній реабілітації, механізми дії фізичних факторів і реакції організму на них. Розглядаються клініко-фізіологічні ефекти фізіотерапевтичних процедур та властивості біологічних тканин (електричні, магнітні, оптичні, механічні, теплофізичні); сучасні й традиційні методи фізіотерапії (у т.ч. електротерапії, фототерапії, вібротерапії, баротерапії, аероіонотерапії та ін.); принципи організації роботи фізіотерапевтичного відділення та техніка безпеки.

Основними завданнями є: формування знань про фізіотерапію як складову медичної реабілітації; розвиток умінь аналізу реакцій організму на фізичні фактори; обґрунтування вибору фізіотерапевтичних методів; застосування електро-, фото-, ультразвукових, механічних і теплових методів; поєднання фізіотерапії з іншими методами лікування; формування здатності забезпечувати безпеку пацієнта та контролювати ефективність лікування.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити обстеження та оцінювати стан пацієнта для призначення фізіотерапії;
- готувати обладнання та виконувати основні етапи фізіотерапевтичних процедур;
- застосовувати біодозиметр Горбачова та визначати індивідуальну біодозу;
- оцінювати фізичні фактори (УВЧ, ультразвук, магнітне поле) та місцеву реакцію тканин;
- готувати та застосовувати засоби теплотерапії (парафін, озокерит, грязі);
- надавати допомогу при ускладненнях фізіотерапії;
- складати фізіотерапевтичний рецепт, контролювати проведення процедур;
- надавати рекомендації та оформлювати медичну документацію..

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.6 «ДІЕТОЛОГІЯ, НУТРИЦІОЛОГІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДЦИНИ №2****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Переквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, пропедевтики внутрішньої медицини, пропедевтики педіатрії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і практичних умінь з дієтології та нутриціології, необхідних для професійної діяльності лікаря, з орієнтацією на сучасні міжнародні рекомендації та клінічну практику. Охоплює сучасні клінічні підходи до оцінки харчового статусу пацієнта, швидкої оцінки раціону, інтерпретації лабораторних маркерів нутритивного стану, аналіз сучасних науково обґрунтованих рекомендацій і поширених міфів щодо харчування при гастроентерологічних захворюваннях. Особлива увага приділяється розгляду клінічних кейсів, питанням нутрицевтичної підтримки та ризикам поліпрагмазії, принципам персоналізації дієтологічних рекомендацій.

Основними завданнями є: формування знань про сучасні підходи до дієтології та нутриціології; розвиток умінь: оцінки харчового статусу та аналізу раціону пацієнта; інтерпретації лабораторних маркерів нутритивного стану; критичної оцінки інформації щодо харчування; аналізу клінічних кейсів і формування обґрунтованих дієтологічних рекомендацій; персоналізації харчування з урахуванням клінічного стану пацієнта; формування здатності застосовувати принципи раціонального харчування у профілактиці та лікуванні захворювань..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати клінічну картину та виявляти нутритивні порушення;
- інтерпретувати лабораторні показники харчового статусу;
- критично оцінювати інформацію щодо харчування пацієнта;
- аналізувати клінічні кейси та формувати раціональні дієтологічні рекомендації;
- складати індивідуалізовані раціони харчування при метаболічному синдромі, залізодефіциті ;
- застосовувати принципи здорового і дієтичного харчування у профілактиці захворювань внутрішніх органів.

Сфера застосування: клінічна практика; внутрішня медицина та сімейна медицина; гастроентерологія; профілактична медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.7 «ВИБРАНІ ПИТАННЯ КЛІНІЧНОЇ НЕФРОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, пропедевтики внутрішньої медицини, пропедевтики педіатрії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює захворювання сечовидільної системи з акцентом на клінічно складні, атипові та ускладнені випадки нефрологічної патології, що потребують поглибленого клінічного аналізу та прийняття рішень. Навчання реалізується у форматі case-study, з аналізом клінічних ситуацій, інтерпретацією лабораторних та інструментальних даних, оцінкою функції нирок, вибором тактики ведення пацієнта в умовах коморбідності, поліморбідності та невідкладних станів. Особлива увага приділяється диференційній діагностиці, клінічному мисленню та виявленню «червоних прапорців» нефрологічної патології (швидке зниження ШКФ, нефротичний синдром, резистентна артеріальна гіпертензія тощо), що визначають тактику ведення пацієнта.

Основними завданнями є: формування знань про етіологію, патогенез і клінічні варіанти перебігу нефрологічної патології; розвиток умінь аналізу клінічної картини та виділення провідних синдромів; обґрунтування діагнозу та складання плану обстеження; поглибленої інтерпретації лабораторних і інструментальних досліджень; проведення диференційної діагностики складних і атипових випадків; визначення тактики ведення пацієнта з урахуванням коморбідності; формування здатності приймати обґрунтовані рішення у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез і проводити клінічне обстеження пацієнта з нефрологічною патологією;
- аналізувати клінічні кейси, виділяти провідні синдроми;
- інтерпретувати лабораторні та інструментальні показники функції нирок;
- виявляти «червоні прапорці» нефрологічної патології (швидке зниження ШКФ, електролітні порушення, резистентна гіпертензія та ін.);
- визначати тактику ведення пацієнта з нефрологічною патологією;
- призначати базову фармакотерапію з урахуванням функції нирок;
- діяти за невідкладних станів у нефрології, надавати екстрену допомогу.

Сфера застосування: клінічна практика; нефрологія; внутрішня медицина; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.8 «ЕНДОСКОПІЧНІ МЕТОДИ В ГІНЕКОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ № 2****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, анатомії людини, клінічної анатомії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення сучасних ендоскопічних методів у гінекології як складової малоінвазивної хірургії. Охоплює принципи діагностики і лікування основних гінекологічних захворювань з використанням ендоскопічних технологій. Особлива увага приділяється показанням до малоінвазивних втручань, вибору оптимальної тактики ведення пацієнок, оцінці хірургічних ризиків, веденню невідкладних станів, застосуванню гістероскопії, лапароскопії і роботизованої хірургії у клінічній практиці.

Основними завданнями є: формування знань про можливості та обмеження сучасних ендоскопічних методів у гінекології; показання / протипоказання до гістероскопії, лапароскопії та роботизованих втручань; розвиток навичок вибору малоінвазивного методу залежно від клінічної ситуації; аналізу результатів ендоскопічних досліджень; оцінки хірургічних ризиків і можливих ускладнень; визначення тактики ведення пацієнтки до та після ендоскопічного втручання; формування здатності застосовувати ендоскопічні технології у клінічній практиці лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати показання до проведення малоінвазивних операцій в гінекології;
- орієнтуватися в основних етапах проведення діагностичної гістероскопії та гістерорезектоскопії;
- розпізнавати основні ендоскопічні інструменти та принципи роботи електрохірургічних приладів;
- орієнтуватися в етапах лапароскопічного втручання та принципах розміщення троакарів;
- аналізувати основні етапи лапароскопічних операцій та можливі ускладнення;
- розуміти принципи роботи роботизованих хірургічних систем та їх застосування в гінекології;
- виконувати базові тренувальні вправи на симуляційних хірургічних системах;
- дотримуватися принципів безпеки пацієнтки під час ендоскопічних втручань.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ № 2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.9 «МІКРОБІОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ АНТИБАКТЕРІАЛЬНОЇ ТЕРАПІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МІКРОБІОЛОГІЇ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська****Пререквізити:** базові знання з мікробіології, фармакології, біологічної хімії, медичної біології**Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент спрямований на застосування мікробіологічних знань у клінічній практиці при виборі та обґрунтуванні антибактеріальної терапії. Охоплює взаємодію антибактеріальних препаратів із збудниками інфекційних захворювань, механізми антимікробної дії та резистентності, принципи раціонального вибору антибіотиків залежно від ймовірного збудника, локалізації інфекції та клінічної ситуації. Особлива увага приділяється інтерпретації результатів мікробіологічних досліджень (антибіотикограми), профілактиці антибіотикорезистентності, принципам «*antibiotic stewardship*», помилкам антибактеріальної терапії.

Основними завданнями є: формування знань про механізми дії антибактеріальних препаратів та механізми резистентності мікроорганізмів; розвиток умінь: інтерпретації результатів мікробіологічних досліджень та антибіотикограм; вибору емпіричної та етіотропної антибактеріальної терапії; обґрунтування раціонального застосування антибіотиків залежно від клінічної ситуації; аналізу факторів ризику антибіотикорезистентності; формування здатності застосовувати принципи безпечної та ефективною антибактеріальної терапії у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- інтерпретувати результати мікробіологічних досліджень і антибіотикограм;
- визначати ймовірного збудника залежно від клінічної ситуації;
- обґрунтовувати вибір емпіричної антибактеріальної терапії;
- коригувати лікування відповідно до результатів мікробіологічних досліджень;
- оцінювати ризику розвитку антибіотикорезистентності;
- аналізувати помилки антибактеріальної терапії;
- застосовувати принципи раціонального використання антибіотиків у клінічній практиці.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ МІКРОБІОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 4.10 «ІНСТРУМЕНТАЛЬНА ДІАГНОСТИКА ГОСТРОЇ ХІРУРГІЧНОЇ ПАТОЛОГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ХІРУРГІЇ № 2 З КУРСОМ «ОСНОВИ СТОМАТОЛОГІЇ»

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 4-й, VII чи VIII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, анатомії людини, клінічної анатомії та оперативної хірургії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення сучасних інструментальних методів діагностики гострої хірургічної патології з акцентом на їх застосування в ургентній клінічній практиці. Охоплює принципи використання ендоскопічних, ультразвукових, рентгенологічних та магнітно-резонансних методів дослідження при гострих станах, їх діагностичні можливості, обмеження та ускладнення. Особлива увага приділяється інтерпретації результатів досліджень, вибору оптимального методу залежно від клінічної ситуації, використанню FAST-протоколу, діагностиці кровотеч, вільної рідини та гострої абдомінальної патології, а також прийняттю клінічних рішень в умовах обмеженого часу.

Основними завданнями є: формування знань про можливості сучасних інструментальних методів у діагностиці гострої хірургічної патології; розвиток умінь вибору діагностичного методу залежно від клінічної ситуації; інтерпретації результатів ендоскопічних, ультразвукових, рентгенологічних та МР-досліджень застосування FAST-протоколу; оцінки діагностичних обмежень і можливих ускладнень; формування здатності приймати клінічні рішення в ургентній хірургії.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- розпізнавати ознаки кровотечі з верхніх відділів ШКТ та принципи ендоскопічного гемостазу;
- орієнтуватися в ендоскопічній діагностиці ургентної колопроктологічної патології;
- застосовувати УЗД в діагностиці гострої хірургічної патології;
- використовувати FAST-протокол для виявлення вільної рідини та травматичних ушкоджень органів черевної порожнини;
- орієнтуватися у виконанні мініінвазивних втручань під УЗ-навігацією;
- розуміти роль лапароскопії в діагностиці гострої хірургічної патології;
- інтерпретувати результати рентгенологічних та МР-досліджень в ургентній абдомінальній хірургії.

Сфера застосування: клінічна практика; ургентна хірургія; абдомінальна хірургія; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ХІРУРГІЇ № 2/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.11 «ПЕРИОПЕРАЦІЙНЕ ВЕДЕННЯ ХВОРОГО З ГОСТРОЮ АБДОМІНАЛЬНОЮ ПАТОЛОГІЄЮ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ХІРУРГІЇ № 2 З КУРСОМ «ОСНОВИ СТОМАТОЛОГІЇ»

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 4-й, VII чи VIII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, анатомії людини, клінічної анатомії та оперативної хірургії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення принципів періопераційного ведення пацієнтів з гострою абдомінальною патологією на етапах доопераційної підготовки, інтраопераційного супроводу та післяопераційного ведення. Охоплює етіологію, патогенез, клінічні прояви та ускладнення ургентної абдомінальної патології, а також сучасні підходи до профілактики, ранньої діагностики та корекції періопераційних порушень. Особлива увага приділяється алгоритмам ведення пацієнта, антибіотикопрофілактиці та антибіотикотерапії, профілактиці тромбоемболічних ускладнень, нутритивній підтримці, веденню пацієнтів за принципами FAST TRACK Surgery, а також діагностиці і корекції абдомінального компартмент-синдрому.

Основними завданнями є: формування знань про патогенез і клінічні прояви ургентної абдомінальної патології у періопераційному періоді; розвиток умінь: оцінки стану пацієнта та визначення ризиків оперативного втручання; планування періопераційного ведення; застосування антибіотикопрофілактики та антибіотикотерапії; профілактики тромбоемболічних ускладнень; застосування принципів FAST TRACK Surgery; раннього виявлення та корекції післяопераційних ускладнень; формування здатності приймати клінічні рішення у професійній діяльності лікаря..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- обґрунтовувати вибір періопераційної антибіотикопрофілактики та антибіотикотерапії;
- визначати ризики тромбозу глибоких вен, застосовувати заходи профілактики тромбоемболічних ускладнень;
- орієнтуватися у веденні пацієнтів за принципами FAST TRACK Surgery;
- розпізнавати ознаки абдомінального компартмент-синдрому та принципи його корекції;
- оцінювати стан пацієнта та виявляти ускладнення у післяопераційному періоді;
- визначати тактику ведення пацієнта з гострою абдомінальною патологією.

Сфера застосування: клінічна практика; ургентна хірургія; абдомінальна хірургія; інтенсивна терапія; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я..

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 4.12 «ІНТЕРАКТИВНИЙ КУРС-ТРЕНІНГ «COMMUNICATIVE SKILLS IN ENGLISH FOR MEDICAL PRACTITIONERS»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОЛОГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: рівень володіння англійською мовою не нижче B1 (CEFR); базова та професійно орієнтована медична лексика; сформовані навички усного та письмового мовлення; досвід роботи з англійськими фаховими матеріалами

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування та вдосконалення англійських комунікативних навичок у професійній діяльності лікаря. Курс має тренінговий, практико-орієнтований характер і реалізується через моделювання реальних клінічних ситуацій (*case-based communication training*). Охоплює професійну комунікацію лікаря з пацієнтом та колегами англійською мовою: збір анамнезу (*history taking*), пояснення діагнозу, обговорення плану лікування, надання рекомендацій, інформування про ризики та отримання інформованої згоди. Особлива увага приділяється пацієнт-орієнтованій комунікації, міжкультурній взаємодії, медичній етиці, емпатії та роботі в мультидисциплінарній команді.

Основними завданнями є: розвиток навичок усного професійного спілкування англійською мовою; розвиток умінь ефективною взаємодією з пацієнтами у різних клінічних ситуаціях; відпрацювання стандартних моделей медичної комунікації (*history taking, explaining diagnosis, giving advice*); удосконалення навичок слухання та реагування; розвиток навичок командної взаємодії з колегами; формування навичок емпатійного та етичного спілкування.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- вести професійний діалог з пацієнтом англійською мовою;
- здійснювати збір анамнезу (*history taking*) та уточнення скарг;
- пояснювати діагноз, план обстеження та лікування доступною мовою;
- надавати рекомендації та підтримку пацієнту;
- брати участь у клінічних комунікативних сценаріях (рольові ігри, симуляції, обговорення кейсів);
- ефективно взаємодіяти з колегами у міжнародному професійному середовищі.

Сфера застосування: клінічна практика; академічна мобільність, міжнародні стажування; професійна комунікація з іноземними пацієнтами; участь у міжнародних медичних програмах.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnm.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЛОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.13 «ОСНОВИ ЛІКАРСЬКОЇ ТОКСИКОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФАРМАКОЛОГІЇ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: медична біологія, біохімія, фізіологія, патологічна фізіологія, фармакологія, клінічна фармакологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і практичних навичок з клінічної токсикології, безпечного застосування лікарських засобів та надання допомоги при медикаментозних і хімічних отруєннях. Охоплює механізми токсичної дії лікарських препаратів, особливості розвитку інтоксикацій, принципи оцінки токсикологічного ризику, антидотну терапію та алгоритми надання невідкладної допомоги при гострих отруєннях. Особлива увага приділяється клінічному розпізнаванню інтоксикацій, прийняттю рішень у невідкладних станах, профілактиці медикаментозних ускладнень та застосуванню принципів фармаконагляду у практиці лікаря..

Основними завданнями є: формування знань про токсичні ефекти лікарських засобів; розвиток умінь аналізу механізмів інтоксикації; розвиток умінь розпізнавання клінічних проявів отруєнь; розвиток умінь визначення тактики ведення пацієнта; засвоєння принципів антидотної терапії; формування здатності надавати невідкладну допомогу при інтоксикаціях; розвиток розуміння системи фармаконагляду та профілактики ускладнень..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати потенційні токсичні ефекти лікарських засобів за механізмом дії;
- розпізнавати клінічні прояви медикаментозних і хімічних інтоксикацій;
- проводити первинну оцінку стану пацієнта при отруєнні;
- обґрунтовувати алгоритм надання невідкладної допомоги;
- застосовувати принципи антидотної терапії;
- прогнозувати ризики лікарських взаємодій та передозування;
- приймати клінічні рішення при гострих інтоксикаціях;
- використовувати інформаційні ресурси для оцінки токсикологічного ризику;
- здійснювати профілактику медикаментозних ускладнень;
- застосовувати принципи фармаконагляду у клінічній практиці.

Сфера застосування: клінічна практика; невідкладна медицина; токсикологія; інтенсивна терапія; фармаконагляд; лікарська безпека.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.14 «ОСНОВИ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ та БІОЛОГІЧНОЇ ФІЗИКИ, МЕДИЧНОЇ АПАРАТУРИ ТА ІНФОРМАТИКИ

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 4-й, VII чи VIII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: медична інформатика, пропедевтика внутрішньої медицини, доброчесність та антикорупція в медицині та охороні здоров'я

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і практичних навичок використання телемедичних технологій у клінічній практиці. Охоплює основи дистанційного консультування, принципи організації телемедичних послуг, правові та етичні аспекти телемедицини, використання цифрових платформ для взаємодії «лікар – пацієнт», а також можливості застосування телемедицини у діагностиці, лікуванні та моніторингу пацієнтів. Особлива увага приділяється клінічному прийняттю рішень в умовах дистанційного контакту, оцінці стану пацієнта без фізичного огляду, безпечній роботі з медичними даними та дотриманню принципів конфіденційності і медичної етики.

Основними завданнями є: формування знань про принципи телемедицини; розвиток умінь організації дистанційної медичної допомоги; розвиток умінь оцінки стану пацієнта в умовах телемедичної консультації; формування навичок комунікації у цифровому середовищі; розвиток розуміння правових і етичних аспектів телемедицини; формування здатності приймати клінічні рішення з урахуванням обмежень дистанційного формату.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити телемедичні консультації (збір анамнезу, оцінка скарг);
- оцінювати стан пацієнта за обмеженою клінічною інформацією;
- визначати показання до очного огляду або госпіталізації;
- застосовувати алгоритми дистанційного клінічного рішення;
- використовувати цифрові платформи для медичної комунікації;
- забезпечувати конфіденційність та захист персональних медичних даних;
- документувати телемедичні консультації;
- консультувати пацієнтів щодо самоконтролю та моніторингу стану;
- дотримуватись етичних норм у дистанційній взаємодії;
- застосовувати телемедицину у профілактиці та динамічному спостереженні.

Сфера застосування: клінічна практика; амбулаторна практика; сімейна медицина; телемедичні сервіси; дистанційний моніторинг пацієнтів; громадське здоров'я; приватна медицина.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.1 «КЛІНІЧНА АРТРОЛОГІЯ З ПРАКТИКУМОМ ІНВАЗИВНОЇ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, ІХ чи Х семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медична біологія, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної фізики, клінічної анатомії та оперативної хірургії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює захворювання суглобів, сучасні підходи до їх діагностики, лікування та профілактики з акцентом на клінічно складні та диференційно-діагностичні аспекти артрології. Особлива увага приділяється синдромному підходу в ревматології, аналізу клінічних варіантів перебігу та ускладнень, інтерпретації лабораторних та інструментальних досліджень, а також застосуванню малоінвазивних методів (зокрема пункції суглобів) у діагностиці та лікуванні.

Основними завданнями є: формування знань про етіологічні та патогенетичні фактори захворювань суглобів; розвиток умінь: аналізу клінічної картини та виділення провідних синдромів; диференційної діагностики артритів і артропатій; обґрунтування клінічного діагнозу та складання плану обстеження; інтерпретації лабораторних і інструментальних досліджень; оцінки показань, переваг і обмежень малоінвазивних втручань; формування здатності приймати клінічні рішення у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез та проводити клінічне обстеження пацієнта з ураженням суглобів;
- аналізувати клінічні прояви та виділяти провідні синдроми у ревматології;
- проводити диференційну діагностику артритів і артропатій;
- інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних досліджень;
- обґрунтовувати клінічний діагноз і визначати тактику ведення пацієнта;
- визначати показання до пункції суглоба та інтерпретувати її результати;
- обґрунтовувати вибір фармакотерапії з урахуванням механізму дії препаратів;
- враховувати принципи раціонального харчування та режиму у веденні пацієнтів із суглобовою патологією.

Сфера застосування: клінічна практика; ревматологія; внутрішня медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.2 «КЛІНІЧНА ВЕРТЕБРОЛОГІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медична біологія, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної фізики, клінічної анатомії та оперативної хірургії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює найбільш поширені захворювання хребта, їх етіологію, патогенез, клінічні прояви, ускладнення, діагностику, лікування та профілактику. Особлива увага приділяється больовим і неврологічним синдромам при патології хребта, клінічним варіантам перебігу, диференційній діагностиці, інтерпретації інструментальних методів дослідження (рентгенографія, МРТ), а також визначенню тактики ведення пацієнта.

Основні завданнями є визначення етіологічних та патогенетичних факторів захворювань хребта; аналіз клінічної картини та виділення провідних синдромів; виявлення клінічних варіантів та ускладнень; проведення диференційної діагностики та обґрунтування діагнозу; складання плану обстеження та інтерпретація лабораторних і інструментальних досліджень; визначення тактики ведення та профілактики; формування здатності застосовувати клінічні рішення у професійній діяльності лікаря з дотриманням принципів медичної етики та деонтології.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез та проводити клінічне обстеження пацієнта з патологією хребта;
- аналізувати больові та неврологічні синдроми при захворюваннях хребта;
- проводити диференційну діагностику вертеброгенної патології;
- інтерпретувати рентгенологічні та МРТ-дані при остеохондрозі, остеопорозі, спондилоартриті, сколіозах;
- визначати тактику ведення пацієнтів із патологією хребта;
- застосовувати принципи профілактики прогресування захворювань хребта.

Сфера застосування: клінічна практика; неврологія; внутрішня медицина; фізична та реабілітаційна медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.3 «КЛІНІЧНА ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАФІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медичної біології, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної фізики, клінічної анатомії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на клінічне застосування електрокардіографії у діагностиці серцево-судинних захворювань. Охоплює аналіз електрокардіограм при порушеннях серцевого ритму і провідності, гіпертрофії камер серця, ішемічних ураженнях міокарда, зокрема інфаркти міокарда, а також інших патологічних станах. Особлива увага приділяється системному аналізу ЕКГ, клінічній інтерпретації змін, диференційній діагностиці, розпізнаванню невідкладних станів (життєво небезпечні аритмії, гострий коронарний синдром) та прийняттю клінічних рішень..

Основними завданнями є: формування знань про електрокардіографічні прояви серцево-судинних захворювань; розвиток навичок системного аналізу ЕКГ; діагностики порушень ритму і провідності; виявлення гіпертрофії камер серця та ішемічних змін міокарда; диференційної діагностики ЕКГ-змін; розпізнавання невідкладних станів; формування здатності застосовувати ЕКГ у прийнятті клінічних рішень.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- виконувати системний аналіз електрокардіограми;
- діагностувати порушення серцевого ритму і провідності;
- виявляти ознаки гіпертрофії камер серця;
- інтерпретувати ішемічні та некротичні зміни міокарда (у тому числі інфаркт міокарда);
- диференціювати основні патологічні зміни на ЕКГ;
- розпізнавати невідкладні стани за даними ЕКГ;
- використовувати ЕКГ у клінічному обґрунтуванні діагнозу та тактики ведення пацієнта.

Сфера застосування: клінічна практика; кардіологія; внутрішня медицина; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.4 «НЕВІДКЛАДНІ СТАНИ В КАРДІОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медичної біології, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної фізики, медичної та біологічної хімії, клінічної анатомії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини, фармакології, екстреної та невідкладної медичної допомоги

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює невідкладні стани при захворюваннях серцево-судинної системи, їх діагностику, лікування та профілактику з акцентом на швидке прийняття клінічних рішень. Особлива увага приділяється розпізнаванню невідкладних станів (гострий коронарний синдром, порушення ритму та провідності, АВ-блокади високого ступеня, кардіогенний шок, гостра серцева недостатність, ТЕЛА), інтерпретації клінічних і інструментальних даних (ЕКГ та ін.), алгоритмам надання невідкладної допомоги та формуванню оптимального медичного маршруту пацієнта.

Основними завданнями є: визначення етіологічних і патогенетичних факторів кардіологічних невідкладних станів; аналіз клінічної картини та виділення провідних синдромів; розвиток умінь швидкої діагностики та обґрунтування попереднього діагнозу; інтерпретації результатів лабораторних та інструментальних досліджень; проведення диференційної діагностики невідкладних станів; розвиток умінь вибору та застосування невідкладної терапії; формування здатності визначати медичний маршрут пацієнта.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати стан пацієнта, розпізнавати «червоні прапорці» та невідкладні стани у кардіології;
- збирати анамнез та проводити клінічне обстеження в умовах обмеженого часу;
- інтерпретувати лабораторні та інструментальні дані, зокрема ЕКГ;
- проводити диференційну діагностику невідкладних станів у кардіології;
- обґрунтовувати вибір медикаментозної терапії при невідкладних станах;
- виконувати реєстрацію ЕКГ, застосовувати вагусні проби;
- проводити базові реанімаційні заходи (непрямий масаж серця, дефібриляція);
- визначати подальшу тактику ведення та маршрутизацію пацієнта.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 5.5 «ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНИЙ КУРС РОЗВИТКУ КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ ЗА МЕТОДИКОЮ CLINICAL CASE DISCUSSION В КЛІНІЦІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медичної біології та генетики, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної хімії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини, фармакології, екстреної та невідкладної медичної допомоги.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на розвиток клінічного мислення у діагностиці та веденні пацієнтів з інфекційними хворобами на основі аналізу клінічних випадків (Clinical Case Discussion). Особлива увага приділяється аналізу клінічних кейсів поширених інфекційних захворювань та їх ускладнень, виявленню когнітивних помилок і упереджень, застосуванню принципів доказової медицини, пацієнто-орієнтованій комунікації, роботі в мультидисциплінарній команді.

Основними завданнями є: формування знань про етіологію, патогенез, епідеміологію та клінічні прояви інфекційних хвороб; розвиток умінь аналізу клінічних випадків за методикою *Clinical Case Discussion*; обґрунтування діагностично-лікувальних рішень на засадах доказової медицини; виявлення когнітивних помилок у клінічному мисленні; розвиток навичок пацієнто-орієнтованої комунікації; формування здатності працювати у мультидисциплінарній команді.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати епідеміологічний анамнез та оцінювати клінічний стан пацієнта;
- аналізувати клінічні симптоми та синдроми інфекційних хвороб;
- проводити диференційну діагностику інфекційних і неінфекційних станів;
- інтерпретувати результати лабораторних досліджень (бактеріологічних, вірусологічних, серологічних, молекулярно-генетичних);
- формулювати діагноз відповідно до сучасних класифікацій, обґрунтовувати лікування на засадах доказової медицини;
- розпізнавати невідкладні стани (інфекційно-токсичний шок, дегідратація, дихальна недостатність, набряк мозку) та визначати тактику допомоги;
- проводити клінічний розбір випадків та аналізувати когнітивні помилки;
- застосовувати навички пацієнто-орієнтованої комунікації.

Сфера застосування: клінічна практика; інфекційні хвороби; невідкладна допомога; громадське здоров'я; робота в умовах спалахів інфекційних захворювань; мультидисциплінарні команди.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.6 «СУЧАСНІ ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНІ СТРАТЕГІЇ ПРИ ВІРУС-АСОЦІЙОВАНИХ ПАНДЕМІЯХ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, ІХ чи Х семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: медична біологія та генетика, біохімія, патологічна анатомія, патологічна фізіологія, мікробіологія, вірусологія та імунологія, фармакологія, пропедевтика внутрішніх хвороб, внутрішня медицина

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення сучасних підходів до діагностики, лікування та профілактики вірус-асоційованих пандемій (ВІЛ-інфекція, грип, COVID-19) з акцентом на клінічне ведення пацієнта та громадське здоров'я. Охоплює принципи призначення, моніторингу та корекції антиретровірусної і противірусної терапії, профілактичні стратегії (доконтактна і постконтактна профілактика, профілактика вертикальної трансмісії), вакцинацію, інфекційний контроль та біобезпеку. Особлива увага приділяється прийняттю клінічних рішень у складних та масових випадках, веденню пацієнтів із ускладненнями, забезпеченню прихильності до лікування, а також організації медичної допомоги в умовах епідемій і пандемій.

Основними завданнями є: формування знань про етіологію, патогенез та епідеміологію вірусних інфекцій; розвиток умінь діагностики та інтерпретації лабораторних досліджень; призначення та корекції противірусної терапії (АРТ); формування індивідуальних і популяційних профілактичних стратегій; застосування принципів інфекційного контролю та біобезпеки; ведення пацієнтів в умовах пандемій; формування здатності приймати клінічні та організаційні рішення.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати епідеміологічний анамнез та оцінювати клінічний стан пацієнта;
- інтерпретувати лабораторні показники (ПЛР, ІФА, вірусне навантаження, CD4+);
- формувати та коригувати схеми антиретровірусної терапії;
- призначати противірусну терапію при грипі та COVID-19 відповідно до протоколів;
- застосовувати заходи інфекційного контролю та біобезпеки;
- консультувати пацієнтів щодо профілактики, вакцинації та прихильності до лікування;
- розпізнавати ускладнення (дихальна недостатність, цитокіновий шторм) та визначати тактику допомоги;
- організовувати медичну допомогу в умовах спалахів і пандемій.

Сфера застосування: клінічна практика; інфекційні хвороби; громадське здоров'я; невідкладна допомога; робота в умовах епідемій і пандемій; міжнародні медичні програми.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 5.7 «ІНТЕРАКТИВНИЙ ТРЕНІНГ З ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ У ФОРМАТІ CLINICAL CASE DISCUSSION»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: медична біологія та генетика, біохімія, анатомія та патологічна анатомія, фізіологія та патологічна фізіологія, мікробіологія, вірусологія та імунологія, фармакологія, пропедевтика внутрішніх хвороб, внутрішня медицина

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на розвиток клінічного мислення студентів 5 курсу шляхом аналізу реальних клінічних випадків у форматі *Clinical Case Discussion*. Навчання базується на розборі клінічних кейсів (зокрема з міжнародних джерел, таких як *New England Journal of Medicine*), що передбачає поетапний процес клінічного мислення: збір і узагальнення інформації, формування диференційного діагнозу, обґрунтування додаткових методів обстеження, встановлення остаточного діагнозу та визначення лікувальної тактики. Особлива увага приділяється критичному аналізу клінічної інформації, виявленню когнітивних помилок, обґрунтуванню діагностичних і лікувальних рішень, ефективній комунікації з пацієнтом та роботі в команді.

Основними завданнями є: розвиток умінь аналізу клінічних випадків за методикою *Clinical Case Discussion*; ретельного збору анамнезу та фізикального обстеження; обґрунтування додаткових методів дослідження; проведення диференційної діагностики; призначення лікування відповідно до сучасних протоколів; критичної оцінки клінічної інформації; виявлення когнітивних помилок; формування здатності приймати клінічні рішення у професійній діяльності лікаря..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати та аналізувати клінічні дані (анамнез, фізикальне обстеження);
- формувати список проблем і диференційних діагнозів;
- обґрунтовувати вибір додаткових методів обстеження;
- інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних досліджень;
- формулювати клінічний діагноз та обґрунтовувати лікування;
- критично оцінювати клінічну інформацію та виявляти помилки мислення;
- презентувати клінічні випадки та працювати в команді;
- застосовувати алгоритм клінічного мислення у практичній діяльності..

Сфера застосування: клінічна практика; внутрішня медицина; міждисциплінарні клінічні команди; підготовка до інтернатури; міжнародні освітні програми.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.8 «БІОПСІЙНО-СЕКЦІЙНИЙ КУРС»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПАТОЛОГІЧНОЇ АНАТОМІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, клінічна анатомія та оперативна хірургія, гістологія, цитологія, ембріологія, фізіологія та патологічна фізіологія, патологічна анатомія, внутрішня медицина

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на поглиблення знань з клініко-анатомічного аналізу захворювань, прижиттєвої патоморфологічної діагностики та ролі патологоанатомічної служби у клінічній практиці. Охоплює сучасні методи морфологічного дослідження (біопсія, гістологічні та імунофенотипові методи), принципи формування клінічного та патологоанатомічного діагнозів, аналіз причин смерті, ускладнень та наслідків захворювань. Особлива увага приділяється клініко-анатомічним співставленням, аналізу діагностично-лікувальних помилок, ятрогенній патології, патоморфозу захворювань та застосуванню МКХ у формулюванні діагнозу і причин смерті.

Основними завданнями є: формування навичок підготовки англійськомовних академічних документів (CV, мотиваційний лист); розвиток умінь усної академічної комунікації (співбесіди, самопрезентація); оволодіння нормами академічного етикету та професійного спілкування; розвиток міжкультурної компетентності; формування здатності до адаптації в міжнародному освітньому середовищі.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати результати біопсійних і патологоанатомічних досліджень;
- зіставляти клінічні та морфологічні прояви захворювань;
- інтерпретувати морфологічні зміни на різних етапах розвитку хвороби;
- формулювати клінічний і патологоанатомічний діагнози відповідно до МКХ;
- аналізувати причини смерті та структуру ускладнень;
- виявляти діагностичні та лікувальні помилки;
- оцінювати прояви ятрогенної патології;
- застосовувати морфологічні дані у прийнятті клінічних рішень.

Сфера застосування: клінічна практика; патологічна анатомія; внутрішня медицина; клініко-анатомічні конференції; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ПАТОЛОГІЧНОЇ АНАТОМІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.9 «ЗАХИСТ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ МЕДИЧНИХ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ТА ПРАВА****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, X семестр****Мова викладання: українська**

Пререквізити: базові знання з безпеки життєдіяльності, основ біоетики та біобезпеки, охорони праці в галузі, судової медицини та медичного права України

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на застосування норм медичного права у захисті прав та законних інтересів медичних і фармацевтичних працівників у професійній діяльності. Охоплює питання юридичної відповідальності (цивільної, адміністративної, кримінальної), правової кваліфікації професійних правопорушень, механізмів правового захисту, а також використання національного законодавства і міжнародної практики у медичній діяльності. Особлива увага приділяється аналізу типових правових ситуацій у медичній практиці, профілактиці юридичних ризиків, правильному оформленню медичної документації та прийняттю професійних рішень з урахуванням правових наслідків.

Основними завданнями є: формування знань про правові засади професійної діяльності медичних і фармацевтичних працівників; розвиток умінь: аналізу правових ситуацій у медичній практиці; застосування механізмів захисту прав і законних інтересів; правової кваліфікації професійних правопорушень; використання національного та міжнародного права (зокрема практики ЄСПЛ); формування здатності приймати професійні рішення з урахуванням юридичної відповідальності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- працювати з нормативно-правовими актами у сфері медичної діяльності;
- аналізувати правові аспекти професійних ситуацій у медицині;
- застосовувати механізми захисту прав та законних інтересів медичних працівників;
- готувати основні правові документи (медична документація, пояснення, звернення);
- оцінювати правові наслідки професійної діяльності;
- використовувати практику Європейського суду з прав людини у професійній діяльності;
- застосовувати механізми контролю якості медичної допомоги з правової точки зору.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 5.10 «ДОПОМОГА ТРАВМОВАНИМ НА ДОГОСПІТАЛЬНОМУ ЕТАПІ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 5-й, ІХ чи Х семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання з безпеки життєдіяльності, основ біоетики та біобезпеки, фармакології, екстреної та невідкладної медичної допомоги, гігієни та екології, травматології, загальної хірургії, пропедевтики внутрішньої медицини, пропедевтики педіатрії, внутрішньої медицини, хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування системи знань і практичних навичок надання екстреної медичної допомоги травмованим на догоспітальному етапі. Охоплює оцінку стану постраждалого, виявлення загрозливих для життя станів, визначення провідного синдрому, застосування алгоритмів невідкладної допомоги та організацію надання допомоги в умовах обмеженого часу, у тому числі при масових ураженнях та надзвичайних ситуаціях. Особлива увага приділяється первинному і вторинному огляду (ABCDE), контролю кровотечі, забезпеченню прохідності дихальних шляхів, веденню шоку, травм різної локалізації та прийняттю клінічних рішень за стандартними протоколами догоспітальної допомоги.

Основними завданнями є: формування знань про механізми травми та невідкладні стани; розвиток умінь: первинної та вторинної оцінки постраждалого; визначення провідного синдрому; застосування алгоритмів екстреної допомоги; організації допомоги при масових ураженнях; формування здатності приймати рішення в умовах дефіциту часу.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити первинний та вторинний огляд постраждалого (ABCDE);
- забезпечувати прохідність дихальних шляхів (повітроводи, інтубація);
- проводити штучну вентиляцію легень та кисневу терапію;
- зупиняти зовнішню кровотечу (джгути, тампонування, пов'язки);
- забезпечувати судинний доступ (в/в, внутрішньокістковий);
- проводити іммобілізацію при травмах (шини, шийний комір, транспортна дошка);
- надавати допомогу при травмах грудної клітки, живота, голови та хребта;
- проводити медичне сортування при масових ураженнях;
- організовувати евакуацію та надання допомоги в умовах надзвичайних ситуацій..

Сфера застосування: екстрена та невідкладна медична допомога; медицина катастроф; громадське здоров'я; військова медицина; клінічна практика.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.11 «ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ З ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ НАДЗВИЧАЙНИХ СТАНІВ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 5-й, IX чи X семестр

Мова викладання: українська

Пререквізити: базові знання з безпеки життєдіяльності, основ біоетики та біобезпеки, екстреної та невідкладної медичної допомоги, гігієни та екології, травматології, хірургії, пропедевтики внутрішньої медицини, пропедевтики педіатрії, внутрішньої медицини, хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення організації медичної допомоги та управління діями лікаря в умовах надзвичайних ситуацій природного, техногенного та соціального характеру. Охоплює етапи управління надзвичайними ситуаціями (попередження, готовність, реагування, відновлення), принципи медичного забезпечення населення, оцінку ризиків та прогнозування розвитку надзвичайних подій. Особлива увага приділяється організації лікувально-евакуаційних заходів, медичному сортуванню, діям лікаря на догоспітальному етапі, взаємодії з державними службами, а також прийняттю рішень в умовах дефіциту часу та ресурсів.

Основними завданнями є: формування знань про систему реагування на надзвичайні ситуації; розвиток умінь оцінки ризиків і прогнозування надзвичайних подій; організації лікувально-евакуаційних заходів; планування профілактичних і протиепідемічних заходів; оцінки впливу факторів довкілля на здоров'я; взаємодії з відповідними службами; формування здатності приймати рішення у надзвичайних умовах.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- організовувати надання медичної допомоги на догоспітальному етапі при надзвичайних ситуаціях;
- проводити медичне сортування постраждалих;
- оцінювати радіаційну, хімічну та біологічну обстановку;
- діяти при пожежах, стихійних лихах, транспортних катастрофах;
- організовувати допомогу при масових інфекційних захворюваннях;
- планувати та здійснювати лікувально-евакуаційні заходи;
- проводити профілактичні та протиепідемічні заходи;
- взаємодіяти з екстреними та державними службами;
- забезпечувати первинну стабілізацію постраждалих у критичних станах.

Сфера застосування: екстрена та невідкладна медична допомога; медицина катастроф; громадське здоров'я; військова медицина; клінічна практика.

Форма підсумкового контролю: залік

ВК 5.12 «МІНІІНВАЗИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ХІРУРГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ЕНДОСКОПІЧНОЇ ТА СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ ХІРУРГІЇ

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 5-й, IX чи X семестр

Мова викладання: українська, англійська

Переквізити: анатомія людини, клінічна анатомія та оперативна хірургія, гістологія, цитологія, ембріологія, фізіологія та патологічна фізіологія, патологічна анатомія, внутрішня медицина, загальна хірургія, хірургія, медична фізика, радіологія, фармакологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення сучасних мініінвазивних технологій у хірургії, їх застосування у діагностиці та лікуванні хірургічних захворювань. Охоплює принципи використання ендоскопічних, лапароскопічних, черезшкірних та інтервенційних методів, показання та протипоказання до їх застосування, а також інтерпретацію результатів інструментальних досліджень. Особлива увага приділяється вибору оптимального малоінвазивного методу залежно від клінічної ситуації, оцінці ризиків і ускладнень, застосуванню навігаційних технологій (УЗД, ендоскопія), а також прийняттю клінічних рішень у плановій та ургентній хірургії.

Основними завданнями є: формування знань про принципи мініінвазивних технологій у хірургії; розвиток умінь визначення показань і протипоказань до малоінвазивних втручань; вибору оптимального методу лікування залежно від клінічної ситуації; інтерпретації результатів інструментальних досліджень; оцінки ризиків і ускладнень мініінвазивних втручань; формування здатності застосовувати мініінвазивні технології у клінічній практиці лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- орієнтуватися в роботі ендоскопічного обладнання та принципах його підготовки;
- інтерпретувати візуальне зображення (2D) та просторові взаємовідношення органів;
- орієнтуватися у техніці виконання пункцій і введення інструментів під візуальним контролем;
- виконувати базові маніпуляції під УЗД-навігацією (за принципами методу Сельдінгера);
- розуміти принципи керування жорсткими та гнучкими ендоскопічними інструментами;
- орієнтуватися у виконанні базових ендоскопічних втручань (біопсія, гемостаз, дренажування, стентування);
- застосовувати принципи роботи з енергіями (електрохірургія, ультразвук, лазер);
- орієнтуватися у використанні лапароскопічних інструментів (кліпси, зшивачі, шви);
- розпізнавати ускладнення мініінвазивних втручань (кровотеча, перфорація, пневмоторакс) та визначати тактику дій.

Сфера застосування: клінічна практика; загальна та абдомінальна хірургія; ендоскопічна та інтервенційна медицина; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ЕНДОСКОПІЧНОЇ ТА СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ ХІРУРГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.13 «УЗД В АКУШЕРСТВІ ТА ГІНЕКОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ № 2****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, ІХ чи Х семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, клінічна анатомія та оперативна хірургія, патологічна анатомія, фізіологія та патологічна фізіологія, медична фізика, радіологія, акушерство та гінекологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на застосування ультразвукової діагностики в акушерстві та гінекології у клінічній практиці. Охоплює принципи ультрасонографії, анатоμο-функціональні особливості органів малого тазу, ультразвукову діагностику гінекологічної патології та фізіологічних і патологічних станів вагітності. Особлива увага приділяється інтерпретації результатів ультразвукових досліджень, скринінговим обстеженням вагітних, оцінці ризиків та вибору подальшої тактики ведення пацієнтки.

Основними завданнями є: формування знань про принципи ультразвукової діагностики в акушерстві та гінекології; розвиток умінь: інтерпретації ультразвукових зображень; виявлення патологічних змін органів малого тазу та вагітності; оцінки ризиків і клінічного значення УЗД-знахідок використання результатів УЗД у діагностичному процесі; формування здатності визначати тактику ведення пацієнтки на основі даних ультразвукового дослідження.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- інтерпретувати результати ультразвукового дослідження в акушерстві та гінекології;
- оцінювати ультразвукові ознаки гінекологічної патології;
- оцінювати результати скринінгових обстежень вагітних;
- аналізувати УЗД-ознаки патологічних станів у різні вікові періоди;
- визначати клінічне значення ультразвукових змін і ризику для пацієнтки;
- використовувати результати УЗД для обґрунтування подальшої тактики ведення.

Сфера застосування: клінічна практика; акушерство та гінекологія; ультразвукова діагностика; пренатальний скринінг; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ № 2/
СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.14 «СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ НОВОНАРОДЖЕНИХ ДІТЕЙ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №1****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, ІХ чи Х семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, патологічна фізіологія, мікробіологія, біологічна хімія з особливостями дитячого віку, пропедевтика педіатрії, акушерство та гінекологія, фармакологія, педіатрія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на сучасні підходи до ведення новонароджених, зокрема передчасно народжених дітей, з урахуванням їх морфофункціональної незрілості. Охоплює питання адаптації новонароджених, інтенсивної терапії, нутритивної та метаболічної підтримки, а також організації довготривалого катамнестичного спостереження дітей групи високого перинатального ризику. Особлива увага приділяється оцінці стану новонародженого, стратифікації ризиків, веденню критичних станів, інтерпретації лабораторних показників та прийняттю клінічних рішень на засадах доказової медицини..

Основними завданнями формування знань про патофізіологію неонатальних станів і ускладнень недоношеності; розвиток умінь: оцінки клінічного стану новонародженого; інтерпретації лабораторних та інструментальних досліджень; планування та корекції інтенсивної терапії; ведення нутритивної та метаболічної підтримки; діагностики та менеджменту ускладнень; формування здатності приймати клінічні рішення у неонатології.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати клінічний стан новонародженого та визначати ступінь ризику;
- інтерпретувати лабораторні та інструментальні дослідження у новонароджених;
- планувати та коригувати ентеральне і парентеральне харчування;
- оцінювати та коригувати водно-електролітні та метаболічні порушення;
- діагностувати та вести ускладнення недоношеності (анемія, некротизуючий ентероколіт, ураження ЦНС тощо);
- надавати невідкладну допомогу при критичних станах у новонароджених;
- застосовувати лікарські засоби з урахуванням особливостей фармакокінетики у новонароджених;
- складати індивідуалізований план лікування та катамнестичного спостереження дітей групи високого ризику.

Сфера застосування: клінічна практика; неонатологія; педіатрія; інтенсивна терапія; перинатальні центри; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> /КАФЕДРИ/ ПЕДІАТРІЇ №1 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.15 «ОРФАННІ ЗАХВОРЮВАННЯ В ПЕДІАТРІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №2****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, патологічна фізіологія, медична біологія, медична генетика, біологічна хімія з особливостями дитячого віку, пропедевтика педіатрії, акушерство та гінекологія, фармакологія, педіатрія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення орфанних (рідкісних) захворювань у педіатрії з акцентом на ранню діагностику, диференційну діагностику та сучасні підходи до лікування. Охоплює клінічні прояви спадкових і мультифакторних захворювань, принципи використання сучасних діагностичних технологій (генетичних, лабораторних, інструментальних), а також інтеграцію клінічних даних із результатами молекулярно-генетичних досліджень. Особлива увага приділяється синдромологічному підходу, аналізу фенотипу та родоводу, формуванню діагностичного алгоритму при підозрі на орфанну патологію, а також прийняттю клінічних рішень у складних діагностичних випадках.

Основними завданнями є: формування знань про клінічні прояви та генетичні механізми орфанних захворювань; розвиток умінь синдромологічного аналізу та оцінки фенотипу; розвиток умінь: складання алгоритму обстеження при підозрі на спадкову патологію; інтерпретації лабораторних, інструментальних та генетичних досліджень; проведення диференційної діагностики; формування здатності обґрунтовувати діагноз і визначати тактику ведення пацієнта..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- застосовувати системний підхід при обстеженні дитини та її родини;
- оцінювати фенотип пацієнта та визначати провідний симптомокомплекс;
- проводити синдромологічний аналіз;
- складати алгоритм обстеження при підозрі на спадкову патологію;
- інтерпретувати лабораторні, інструментальні та генетичні дослідження (у т.ч. каріограми);
- складати та аналізувати родовід, визначати тип успадкування;
- проводити диференційну діагностику орфанних захворювань;
- формулювати попередній діагноз і визначати тактику ведення;
- обґрунтовувати лікувальні підходи, включаючи лікувальне харчування.

Сфера застосування: клінічна практика; педіатрія; медична генетика; внутрішня медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.16 «ВРОДЖЕНІ ТА СПАДКОВІ ЗАХВОРЮВАННЯ СЕЧОВИДІЛЬНОЇ СИСТЕМИ У ДІТЕЙ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №2****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, патологічна фізіологія, медична біологія, медична фізика, біологічна хімія з особливостями дитячого віку, пропедевтика педіатрії, фармакологія, педіатрія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і практичних навичок щодо діагностики, диференційної діагностики та лікування вроджених і спадкових захворювань сечовидільної системи у дітей. Охоплює сучасні уявлення про етіологію та патогенез нефрологічної патології, включаючи кістозні захворювання нирок, спадкові гломерулопатії та тубулопатії, а також особливості гострого ураження нирок і хронічної хвороби нирок у дитячому віці. Особлива увага приділяється клінічному розпізнаванню нефрологічних синдромів, інтерпретації лабораторних та інструментальних досліджень, ранній діагностиці спадкової патології, профілактиці прогресування до хронічної хвороби нирок та міждисциплінарному підходу до ведення пацієнтів.

Основними завданнями є: розвиток умінь: розпізнавання порушень ритму та провідності за даними ЕКГ оцінки поглиблення знань про вроджені та спадкові захворювання нирок у дітей; розвиток умінь аналізу патогенезу нефрологічної патології; формування навичок клінічної оцінки пацієнта; розвиток умінь діагностики та диференційної діагностики; засвоєння принципів лікування та профілактики; формування клінічного мислення у дитячій нефрології.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез та проводити клінічне обстеження дитини з нефрологічною патологією;
- визначати провідні нефрологічні синдроми (нефротичний, нефритичний, тубулярний);
- проводити диференційну діагностику вроджених і спадкових захворювань нирок;
- оцінювати ризик прогресування до хронічної хвороби нирок;
- визначати тактику ведення пацієнта (режим, дієта, медикаментозна терапія);
- застосовувати принципи лікування нефрологічної патології у дітей;
- брати участь у міждисциплінарному веденні пацієнтів (педіатр, нефролог, генетик);
- консультувати батьків щодо перебігу захворювання та профілактики ускладнень;
- вести медичну документацію та дотримуватись принципів медичної етики..

Сфера застосування: педіатрія; дитяча нефрологія; сімейна медицина; клінічна практика; міждисциплінарна взаємодія..

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> /КАФЕДРИ/ ПЕДІАТРІЇ №2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.17 «ПАЛІАТИВНА ТА ХОСПІСНА МЕДИЦИНА»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №3****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: внутрішня медицина, онкологія, фармакологія, клінічна фармакологія, медична психологія, біоетика

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і практичних навичок з надання паліативної допомоги пацієнтам із невиліковними прогресуючими захворюваннями. Охоплює принципи контролю болю та інших симптомів, ведення пацієнтів з онкологічною та неонкологічною патологією на термінальних стадіях, організацію паліативної допомоги, мультидисциплінарний підхід, а також етичні та правові аспекти прийняття медичних рішень. Особлива увага приділяється симптом-контролю (біль, задишка, нудота, тривога), комунікації з пацієнтом і родиною, прийняттю складних клінічних рішень, а також забезпеченню якості життя пацієнта на завершальних етапах захворювання.

Основними завданнями є: формування знань про принципи паліативної допомоги; розвиток умінь оцінки симптомів у тяжких пацієнтів; засвоєння підходів до контролю болю та інших симптомів; розвиток умінь прийняття клінічних рішень у складних ситуаціях; формування навичок комунікації з пацієнтом та родиною; розвиток етичного мислення у медичній практиці.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати інтенсивність болю та інших симптомів у паліативного пацієнта;
- призначати базову анальгетичну терапію відповідно до принципів WHO pain ladder;
- здійснювати контроль симптомів (задишка, нудота, слабкість, тривога, делірій);
- формувати індивідуальний план паліативної допомоги;
- визначати показання до паліативного та хоспісного лікування;
- комунікувати з пацієнтом та родиною щодо прогнозу та тактики ведення;
- дотримуватись принципів інформованої згоди та поваги до гідності пацієнта;
- працювати у мультидисциплінарній команді;
- надавати базову психологічну підтримку пацієнту та родині;
- документувати паліативну допомогу та клінічні рішення;
- дотримуватись правових та етичних норм.

Сфера застосування: внутрішня медицина; онкологія; сімейна медицина; геріатрія; паліативна допомога; клінічна практика; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> /КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №3 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.18 «МЕТОДИ ІНСТРУМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В СУЧАСНІЙ КАРДІОЛОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №3

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 5-й, X семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, патологічна фізіологія, медична біологія, медична фізика, біологічна хімія з особливостями дитячого віку, пропедевтика педіатрії, фармакологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і практичних навичок щодо застосування сучасних інструментальних методів дослідження в кардіологічній практиці. Охоплює принципи використання електрокардіографії, добового моніторингу ЕКГ та артеріального тиску, ехокардіографії, сучасних стрес-тестів, рентгенологічних та томографічних методів (КТ, МРТ серця), а також інвазивних методів дослідження (коронарографія). Особлива увага приділяється клінічній інтерпретації результатів інструментальних досліджень, вибору оптимального методу обстеження залежно від клінічної ситуації, а також використанню інструментальних даних для встановлення діагнозу та визначення тактики ведення пацієнта.

Основними завданнями є: формування знань про сучасні інструментальні методи в кардіології; розвиток умінь вибору методу обстеження відповідно до клінічної ситуації; розвиток умінь інтерпретації результатів ЕКГ, ехокардіографії та інших інструментальних досліджень; формування здатності інтегрувати інструментальні дані у клінічне рішення; розвиток клінічного мислення у кардіології.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- інтерпретувати результати ЕКГ при основних кардіологічних синдромах;
- аналізувати дані тривалого моніторингу ЕКГ (Холтер) та артеріального тиску;
- оцінювати результати ехокардіографії (структура, функція серця);
- визначати показання до проведення навантажувальних тестів;
- інтерпретувати результати КТ та МРТ серця;
- розуміти показання та клінічне значення коронарографії;
- обирати оптимальний метод обстеження залежно від клінічної ситуації;
- інтегрувати дані інструментальних досліджень у клінічний діагноз;
- оцінювати ризики та обмеження різних методів;
- приймати клінічні рішення на основі комплексної оцінки пацієнта.

Сфера застосування: клінічна практика; внутрішня медицина; невідкладна допомога; функціональна діагностика; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> /КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №3/
СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.1 «КЛІНІЧНА БІОХІМІЯ (ВИБРАНІ ПИТАННЯ)»**Кафедра, яка забезпечує викладання: БІОХІМІЇ ІМ. ПРОФЕСОРА О.О.ПЕНТЮКА****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: медична хімія, біологічна та біоорганічна хімія, медична біологія та генетика, гістологія, патологічна анатомія, фізіологія, патофізіологія, фармакологія, внутрішня медицина

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення клініко-біохімічних змін та молекулярних механізмів формування найбільш поширених патологічних процесів і спадкових метаболічних порушень, що лежать в основі лабораторної діагностики, прогнозування та контролю перебігу захворювань. Охоплює клінічну ензимологію та ензимопатії обміну вуглеводів, ліпідів, білків і нуклеотидів, дисліпідемії, порушення пуринового обміну, біохімію запалення та системи гемостазу, а також сучасні (традиційні й новітні) методи клініко-біохімічної діагностики. Особлива увага приділяється інтерпретації клініко-біохімічних показників і біохімічних констеляцій, біохімічним «червоним прапорцям» (лактацидоз, коагулопатія, гіперурикемія), діагностичній цінності високочутливих і специфічних маркерів (hs-тропонін, прокальцитонін, D-димер, BNP/NT-proBNP, hsCRP та ін.), їх ролі оцінці ризиків та прийнятті клінічних рішень.

Основними завданнями є: розвиток умінь інтерпретації сучасних біохімічних маркерів; розвиток умінь встановлення патогенетичних зв'язків між лабораторними змінами та клінічними синдромами; використання лабораторних показників у стратифікації ризику; моніторингу перебігу захворювань і ефективності терапії; формування здатності приймати клінічні рішення на основі лабораторних даних.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- інтерпретувати показники вуглеводного, ліпідного, білкового та пуринового обміну в клінічному контексті;
- оцінювати маркери гострого ушкодження органів (тропонін, КФК, нейронспецифічна енолаза);
- інтерпретувати маркери запалення та інфекції (CRP, прокальцитонін, феритин);
- оцінювати показники системи гемостазу та тромбозу (D-димер, коагулограма);
- аналізувати маркери серцевої недостатності (BNP/NT-proBNP, галектин-3);
- оцінювати динаміку біомаркерів для контролю ефективності лікування;
- обґрунтовувати клінічні рішення з урахуванням доказової клінічної біохімії.

Сфера застосування: клінічна практика; внутрішня медицина; інтенсивна терапія; лабораторна діагностика; доказова медицина; моніторинг лікування.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> / **БІОХІМІЇ ІМ. ПРОФЕСОРА О.О.ПЕНТЮКА**
/ **СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.2 «КЛІНІЧНА ФАРМАКОЛОГІЯ В КАРДІОЛОГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: КЛІНІЧНОЇ ФАРМАЦІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 6-й, XI чи XII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: латинська мова, етика, філософія, медична біологія, медична хімія, біологічна та біоорганічна хімія, медична фізика, анатомія людини, патологічна анатомія, фізіологія, патологічна фізіологія, мікробіологія, фармакологія, клінічна фармакологія, внутрішня медицина, загальна практика (сімейна медицина).

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на застосування принципів клінічної фармакології при лікуванні основних серцево-судинних захворювань із урахуванням фармакокінетики, фармакодинаміки та сучасних рекомендацій доказової медицини. Охоплює клінічну фармакологію лікарських засобів, що застосовуються при ішемічній хворобі серця, артеріальній гіпертензії, порушеннях ритму серця, тромбоемболічних станах (антиагреганти, антикоагулянти) та хронічній серцевій недостатності. Особлива увага приділяється розробці стратегії та тактики медикаментозного лікування у конкретного пацієнта, вибору препаратів і їх комбінацій відповідно до міжнародних кардіологічних протоколів, оцінці ефективності та безпеки терапії, корекції лікування з урахуванням супутньої патології, віку та індивідуальних особливостей пацієнта.

Основними завданнями є: формування знань про фармакотерапію основних серцево-судинних захворювань; розвиток умінь раціонального вибору лікарських засобів при ІХС, АГ, аритміях та серцевій недостатності; розвиток навичок індивідуалізації фармакотерапії з урахуванням клінічної ситуації; оцінки ефективності та безпеки лікування; аналізу лікарських взаємодій; формування здатності до корекції терапії та прийняття клінічних рішень на засадах доказової медицини..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- обирати оптимальну фармакотерапію при ІХС, АГ, аритміях, серцевій недостатності;
- визначати лікарську форму, дозу, шлях введення та режим дозування з урахуванням фармакокінетики;
- формувати раціональні комбінації лікарських засобів (антигіпертензивна, антитромботична, антиаритмічна терапія);
- оцінювати ефективність лікування за клінічними та параклінічними критеріями;
- прогнозувати та попереджати побічні реакції і лікарські взаємодії;
- коригувати фармакотерапію при зміні стану пацієнта або розвитку ускладнень;
- оцінювати співвідношення користь/ризик при призначенні препаратів;
- обґрунтовувати індивідуалізовану фармакотерапію у конкретного пацієнта.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> / **КЛІНІЧНОЇ ФАРМАЦІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.3 «КЛІНІЧНА МІКРОБІОЛОГІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МІКРОБІОЛОГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: медична біологія, мікробіологія, вірусологія, паразитологія, медична хімія, біологічна та біоорганічна хімія, фізіологія та патологічна фізіологія, фармакологія, інфекційні хвороби, клінічна імунологія, внутрішні хвороби, хірургія та інші клінічні дисципліни

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на клінічне застосування знань з мікробіології у діагностиці, лікуванні та профілактиці інфекційних ускладнень, насамперед опортуністичних і госпітальних інфекцій. Охоплює біологічні властивості умовно-патогенних мікроорганізмів, особливості їх взаємодії з макроорганізмом, патогенез інфекцій при імунодефіцитних станах, а також принципи лабораторної діагностики та контролю поширення госпітальних штамів. Особлива увага приділяється вибору методів мікробіологічної діагностики, інтерпретації результатів досліджень, визначенню антибіотикочутливості, обґрунтуванню етіотропної терапії та впровадженню протиепідемічних заходів у лікувальних закладах.

Основними завданнями є: формування знань про патогенез опортуністичних і госпітальних інфекцій; розвиток умінь оцінки факторів ризику інфекційних ускладнень; розвиток умінь: вибору методів лабораторної діагностики; інтерпретації результатів мікробіологічних досліджень; визначення антибіотикочутливості; формування здатності обґрунтовувати етіотропну терапію та заходи інфекційного контролю.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати фактори ризику розвитку опортуністичних і госпітальних інфекцій;
- інтерпретувати взаємодію мікробіоти та макроорганізму в нормі та патології;
- обирати та обґрунтовувати методи мікробіологічної діагностики;
- інтерпретувати результати мікроскопічних, культуральних та інших досліджень;
- визначати та оцінювати антибіотикочутливість мікроорганізмів;
- обґрунтовувати вибір етіотропної антибактеріальної терапії;
- дотримуватись правил забору, транспортування та дослідження біологічного матеріалу;
- здійснювати заходи інфекційного контролю та профілактики поширення госпітальних штамів.

Сфера застосування: клінічна практика; інфекційні хвороби; внутрішня медицина; хірургія; інтенсивна терапія; лікарняний інфекційний контроль.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> / МІКРОБІОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.4 «НЕМЕДИКАМЕНТОЗНІ МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 6-й, XI чи XII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: анатомія людини, медична біологія, медична хімія, медична та біологічна фізика, фізіологія та патологічна фізіологія, гігієна та екологія, фармакологія, пропедевтика внутрішньої медицини, пропедевтика педіатрії, внутрішні хвороби, педіатрія та інші клінічні дисципліни.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на застосування немедикаментозних методів лікування та реабілітації у комплексному веденні пацієнтів із захворюваннями різних органів і систем. Охоплює використання фізичних лікувальних факторів (апаратна фізіотерапія, фізична реабілітація), механізми їх патогенетичної дії, показання та протипоказання до застосування, а також їх інтеграцію у сучасні програми лікування і відновлення. Особлива увага приділяється синдромно-патогенетичному вибору фізичних факторів, індивідуалізації немедикаментозного лікування, оцінці ефективності реабілітаційних заходів та їх поєднанню з медикаментозною терапією у клінічній практиці.

Основними завданнями є: формування знань про механізми дії фізичних лікувальних факторів; розвиток умінь вибору немедикаментозних методів лікування залежно від патологічного процесу; розвиток умінь застосування синдромно-патогенетичного підходу; інтеграції немедикаментозної терапії у комплексне лікування; формування здатності оцінювати ефективність реабілітаційних заходів.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати показання та протипоказання до застосування фізичних лікувальних факторів;
- обирати оптимальний метод немедикаментозного лікування залежно від клінічної ситуації;
- застосовувати синдромно-патогенетичний підхід при виборі фізичних методів;
- оцінювати лікувальні ефекти фізичних факторів при патології різних органів і систем;
- планувати немедикаментозну терапію у складі комплексного лікування;
- поєднувати фізичні методи з медикаментозною терапією;
- оцінювати ефективність реабілітаційних заходів та коригувати їх у динаміці;
- застосовувати немедикаментозні методи лікування та реабілітації у клінічній практиці.

Сфера застосування: клінічна практика; фізична та реабілітаційна медицина; внутрішня медицина; неврологія; травматологія та ортопедія; кардіологія; педіатрія.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmdu.edu.ua> / СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.5 «СУЧАСНІ СТРАТЕГІЇ ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ АНАТОМІЇ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 6-й, XI чи XII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: анатомія людини, топографічна анатомія, патологічна анатомія, фізіологія, патофізіологія, фармакологія, загальна хірургія, хірургія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на поглиблення знань з клінічної анатомії та застосування їх у виборі оперативних доступів і виконанні базових хірургічних втручань. Охоплює топографічну анатомію основних ділянок тіла (черевної порожнини, грудної клітки, малого таза, кінцівок), анатомо-клінічне обґрунтування оперативних доступів, принципи виконання хірургічних прийомів, а також основи асептики, антисептики та анестезіологічного забезпечення. Особлива увага приділяється клініко-анатомічному обґрунтуванню оперативних втручань, вибору оптимального оперативного доступу та тактики лікування у конкретному клінічному випадку, виконанню базових хірургічних маніпуляцій, а також оцінці ризиків, можливих ускладнень і дій лікаря при невідкладних хірургічних станах з урахуванням сучасних підходів у хірургії.

Основними завданнями є: формування поглиблених знань з клінічної анатомії різних ділянок тіла; розвиток умінь обґрунтування оперативних доступів; виконання базових хірургічних прийомів; клінічного аналізу хірургічної патології; формування здатності застосовувати анатомічні знання у виборі тактики оперативного втручання..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- орієнтуватися у топографічній анатомії ділянок тіла та проєкції органів при плануванні оперативних втручань;
- обґрунтовувати вибір оперативного доступу залежно від клінічної ситуації;
- аналізувати можливі варіанти хірургічної тактики та їх ризики;
- демонструвати базові елементи хірургічних маніпуляцій (розтин і з'єднання тканин, накладання швів);
- орієнтуватися у принципах виконання кишкових та судинних анастомозів;
- оцінювати шляхи поширення гнійних процесів та обґрунтовувати хірургічні доступи при них;
- орієнтуватися у виконанні базових пункційних і доступових втручань (венепункція, доступ до судин);
- дотримуватись принципів асептики, антисептики та безпеки під час хірургічних втручань;
- визначати тактику дій лікаря при невідкладних хірургічних станах.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> / КАФЕДРИ / ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ АНАТОМІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.6 «ПРАКТИЧНИЙ КУРС СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ГІСТОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ТА ПРАВА****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини; гістологія, цитологія та ембріологія; патологічна анатомія; судова медицина

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення мікроскопічної картини патологічних змін органів і тканин у судово-медичній практиці та їх зв'язку з клінічними проявами і причинами смерті. Охоплює гістологічні зміни при патології головного мозку, серця, легень, нирок та печінки з використанням препаратів людини, а також їх інтерпретацію у клінічному та судово-медичному контексті. Особлива увага приділяється встановленню взаємозв'язку між мікроскопічними змінами та клінічними даними, ідентифікації давності ушкоджень, оцінці патогенезу патологічних процесів і використанню гістологічних досліджень для обґрунтування діагнозу та судово-медичного висновку.

Основними завданнями є: формування знань про мікроскопічні зміни при клінічно значущих патологіях; розвиток умінь встановлення зв'язку між гістологічними змінами та клінічною картиною; інтерпретації гістологічних препаратів у судово-медичному контексті; формування навичок ідентифікації патологічних змін органів і тканин; розвиток клініко-морфологічного мислення.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- ідентифікувати мікроскопічні ознаки патологічних змін у тканинах головного мозку, серця, легень, печінки та нирок;
- інтерпретувати гістологічні зміни у клінічному та судово-медичному контексті;
- встановлювати зв'язок між морфологічними змінами та клінічними проявами захворювань;
- оцінювати життєвість ушкоджень та давність патологічного процесу;
- аналізувати морфологічні ознаки патологічних процесів для обґрунтування діагнозу;
- застосовувати результати гістологічних досліджень у формуванні судово-медичного висновку.

Сфера застосування: клінічна практика; патологічна анатомія; судова медицина; діагностичний процес; експертна діяльність.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> / КАФЕДРИ / СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ТА ПРАВА / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.7 «СУЧАСНІ ПІДХОДИ МІНІІНВАЗИВНОГО ЛІКУВАННЯ В ПЛАНОВІЙ ТА УРГЕНТНІЙ ХІРУРГІЇ ДИТЯЧОГО ВІКУ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ДИТЯЧОЇ ХІРУРГІЇ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія, фізіологія, патологічна анатомія, патологічна фізіологія, педіатрія, дитяча хірургія, фармакологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на застосування сучасних мініінвазивних технологій у діагностиці та лікуванні хірургічної патології у дітей в планових та ургентних клінічних ситуаціях. Охоплює принципи використання ендоскопічних, лапароскопічних, променевих та ендovasкулярних методів, їх діагностичні можливості, показання та протипоказання до застосування, а також особливості їх використання у дітей. Особлива увага приділяється вибору оптимальної тактики обстеження та лікування, інтерпретації результатів сучасних інструментальних методів, визначенню показань до мініінвазивних втручань, передопераційній підготовці та веденню пацієнта в периопераційному періоді.

Основними завданнями є: формування знань про сучасні мініінвазивні методи діагностики та лікування у дитячій хірургії; розвиток умінь визначення показань до їх застосування; інтерпретації результатів інструментальних досліджень; вибору тактики ведення пацієнта; формування здатності застосовувати мініінвазивні підходи у плановій та ургентній хірургії.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати оптимальний обсяг інструментальних (ендоскопічних, променевих, ендovasкулярних) методів обстеження;
- інтерпретувати результати сучасних методів діагностики у дитячій хірургії;
- обґрунтовувати показання до мініінвазивних оперативних втручань;
- визначати тактику ведення пацієнта у планових та ургентних ситуаціях;
- планувати передопераційну підготовку;
- оцінювати стан пацієнта у периопераційному періоді;
- застосовувати принципи використання мініінвазивних методів лікування у дітей;
- здійснювати динамічне спостереження за пацієнтами з хірургічною патологією;
- вести медичну документацію та аналізувати клінічну інформацію.

Сфера застосування: клінічна практика; дитяча хірургія; невідкладна допомога; інтервенційна медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua> / КАФЕДРИ / ДИТЯЧОЇ ХІРУРГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.8 «ОСНОВИ ФЛЕБОЛОГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ЕНДОСКОПІЧНОЇ ТА СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ ХІРУРГІЇ

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 6-й, XI чи XII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, гістологія, патологічна анатомія, патологічна фізіологія, фармакологія, клінічна анатомія та оперативна хірургія, загальна та судинна хірургія.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення етіології, патогенезу, клінічних проявів та сучасних підходів до діагностики і лікування захворювань вен та їх ускладнень. Охоплює порушення венозного відтоку, варикозну хворобу, тромбози, посттромботичний синдром, а також сучасні методи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики. Особлива увага приділяється клінічній оцінці пацієнта, стадіюванню захворювань (CEAP), стратифікації ризику тромбоемболічних ускладнень, вибору консервативної, компресійної, антикоагулянтної та хірургічної (у т.ч. малоінвазивної та ендovasкулярної) тактики лікування, а також веденню пацієнта в ургентних станах.

Основними завданнями є: формування системних знань про анатомо-фізіологічні основи венозного кровообігу; розвиток умінь клінічної діагностики захворювань вен; інтерпретації результатів інструментальних досліджень; диференційної діагностики; вибору сучасної лікувальної стратегії; формування здатності надавати допомогу при невідкладних станах у флебології.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити клінічне обстеження пацієнта з патологією вен (у т.ч. функціональні проби);
- здійснювати стадіювання захворювань за класифікацією CEAP;
- інтерпретувати результати ультразвукового дуплексного сканування вен;
- оцінювати ризик тромбоемболічних ускладнень (шкали Wells, Geneva);
- інтерпретувати показники коагулограми та рівень D-димеру;
- обґрунтовувати вибір тактики лікування (компресійна, медикаментозна, хірургічна);
- підбирати компресійну терапію та виконувати еластичне бинтування;
- брати участь у передопераційному плануванні (у т.ч. УЗД-картування вен);
- проводити диференційну діагностику венозних набряків і лімфедими;
- надавати невідкладну допомогу при гострих венозних станах (тромбоз, кровотеча);
- планувати реабілітацію пацієнтів після флебологічних втручань.

Сфера застосування: клінічна практика; судинна хірургія; внутрішня медицина; невідкладна допомога; ангіологія.

Форма підсумкового контролю: залік

ВК 6.9 «ОСНОВИ КАРДІОХІРУРГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ЕНДОСКОПІЧНОЇ ТА СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ ХІРУРГІЇ

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 6-й, XI чи XII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, гістологія, патологічна анатомія, патологічна фізіологія, фармакологія, клінічна анатомія та оперативна хірургія, загальна та судинна хірургія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення хірургічних аспектів захворювань серця та магістральних судин із позицій сучасної кардіохірургії та інтервенційної кардіології. Охоплює клінічну семіотику, діагностику та стратифікацію ризику при ішемічній хворобі серця, клапанних вадах, патології аорти, принципи вибору між консервативною, інтервенційною та хірургічною тактикою лікування. Особлива увага приділяється обґрунтуванню показань до реваскуляризації (АКШ, стентування), реконструкції/протезування клапанів, використанню методів екстракорпорального кровообігу, інтерпретації даних (ЕхоКГ, коронарографія, КТ-ангіографія), веденню пацієнта в пери- та післяопераційному періоді, при невідкладних кардіохірургічних станах.

Основними завданнями є: формування системних знань про сучасні методи кардіохірургічного лікування; розвиток умінь: клінічної оцінки пацієнта та стратифікації ризику; інтерпретації інструментальних досліджень; визначення показань до хірургічного та інтервенційного лікування; ведення пацієнта в післяопераційному періоді; формування здатності приймати клінічні рішення у планових та ургентних ситуаціях.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- інтерпретувати дані ЕхоКГ, коронарографії та КТ-ангіографії;
- оцінювати показання до реваскуляризації (АКШ або стентування) з урахуванням клінічних шкал (SYNTAX Score);
- обґрунтовувати вибір методу лікування (консервативний, інтервенційний, хірургічний);
- визначати показання до протезування або реконструкції клапанів серця;
- орієнтуватися у принципах роботи апарату штучного кровообігу та кардіоплегії;
- інтерпретувати показники гемодинамічного моніторингу у післяопераційному періоді;
- застосовувати алгоритми антикоагулянтної терапії після кардіохірургічних втручань;
- розпізнавати та надавати допомогу при невідкладних станах;
- виконувати базові маніпуляції (перикардіоцентез на муляжі, СЛР з урахуванням кардіохірургічної специфіки);
- здійснювати післяопераційний догляд за пацієнтом (рани, дренажі, моніторинг).

Сфера застосування: клінічна практика; кардіологія; кардіохірургія; інтенсивна терапія; невідкладна допомога.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua> / КАФЕДРИ/ ЕНДОСКОПІЧНОЇ ТА СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ ХІРУРГІЇ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.10 «ОСНОВИ СЕКСОЛОГІЇ ТА СЕКСОПАТОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: АКУШЕРСТВА І ГІНЕКОЛОГІЇ №1****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: акушерство та гінекологія, медична біологія та генетика, анатомія людини, патологічна анатомія, клінічна анатомія, фізіологія, патологічна фізіологія, медична психологія, урологія, ендокринологія, психіатрія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення медико-біологічних та клінічних аспектів розвитку сексуальності людини, порушень сексуальної функції та принципів їх діагностики і корекції. Охоплює фізіологію статевого дозрівання, вікові особливості сексуального розвитку, гормональну регуляцію репродуктивної системи, а також клінічні прояви сексуальних дисфункцій і девіацій. Особлива увага приділяється ранній діагностиці порушень сексуального здоров'я, інтерпретації результатів клінічного та гормонального обстеження, диференціація органічних і психогенних сексуальних розладів, визначенню тактики ведення пацієнтів та міждисциплінарному підходу (гінекологія, урологія, ендокринологія, психіатрія).

Основними завданнями є: формування знань про фізіологію та патологію сексуального розвитку; розвиток умінь оцінки сексуального розвитку у різні вікові періоди; діагностики сексуальних дисфункцій; інтерпретації гормональних досліджень; формування здатності визначати тактику ведення пацієнтів із порушеннями сексуального здоров'я.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати дані клінічного та додаткового обстеження пацієнтів із порушеннями сексуального здоров'я;
- аналізувати розвиток сексуальності у різні вікові періоди;
- визначати показники сексуальної конституції та їх клінічне значення;
- інтерпретувати результати гормонального обстеження репродуктивної системи;
- виявляти ознаки сексуальних дисфункцій та девіацій;
- визначати необхідний обсяг діагностичних заходів;
- формувати попередню тактику ведення пацієнтів.

Сфера застосування: клінічна практика; акушерство та гінекологія; урологія; андрологія; сексологія; репродуктивна медицина.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua> / КАФЕДРИ/ АКУШЕРСТВА І ГІНЕКОЛОГІЇ №1/
ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.11 «ОСНОВИ ДИТЯЧОЇ ОНКОГЕМАТОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №2****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, гістологія, цитологія, ембріологія, патологічна анатомія, патологічна фізіологія, фармакологія, пропедевтика педіатрії, внутрішня медицина, педіатрія, медична генетика, клінічна фармакологія, ендокринологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення клінічних проявів, діагностики та принципів лікування захворювань системи кровотворення та онкогематологічної патології у дітей. Охоплює диференційну діагностику найбільш поширених гематологічних захворювань, злویкісних новоутворень кровотворної системи, а також принципи лабораторної та інструментальної діагностики. Особлива увага приділяється визначенню провідних клінічних синдромів (анемічний, геморагічний, проліферативний), ранньому виявленню онкогематологічної патології, визначенню тактики ведення пацієнта, а також діагностиці та наданню допомоги при невідкладних станах (гострі лейкози, кровотечі, інфекційні ускладнення).

Основними завданнями є: формування системи знань про етіологію та патогенез захворювань системи кровотворення у дітей; розвиток умінь визначенню ключових симптомокомплексів онкогематологічної патології у дітей; диференційної діагностики; інтерпретації лабораторних показників; визначення тактики ведення пацієнта; формування здатності надавати допомогу при невідкладних станах.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати провідні клінічні синдроми при захворюваннях системи кровотворення у дітей;
- проводити диференційну діагностику гематологічної та онкогематологічної патології;
- формулювати попередній клінічний діагноз;
- планувати обстеження та інтерпретувати результати лабораторних і інструментальних досліджень;
- визначати тактику ведення пацієнта;
- розпізнавати невідкладні стани та надавати екстрену допомогу;
- вести медичну документацію та планувати диспансерне спостереження;
- застосовувати клінічні алгоритми у типових і ургентних ситуаціях (у т.ч. в умовах симуляційного навчання).

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ПЕДІАТРІЇ №2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.12 «ПРАВОВІ ЗАСАДИ СТВОРЕННЯ ТА ПРОВАДЖЕННЯ ВЛАСНОГО МЕДИЧНОГО БІЗНЕСУ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ТА ПРАВА****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: безпека життєдіяльності, основи біоетики та біобезпеки, охорона праці в галузі, судова медицина та медичне право України

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення правових основ організації та провадження приватної медичної практики в Україні. Охоплює правове регулювання підприємницької діяльності у сфері охорони здоров'я, порядок реєстрації та ліцензування медичної практики, права та обов'язки лікаря як фізичної особи-підприємця, а також особливості організації роботи медичного закладу. Особлива увага приділяється застосуванню правових норм у практичній діяльності лікаря, вибору оптимальної організаційно-правової моделі (ФОП), визначенню системи оподаткування, правовим аспектам трудових відносин, оцінці юридичних ризиків та відповідальності, використанню національної та міжнародної судової практики (у т.ч. ЄСПЛ).

Основними завданнями є: формування знань про правове регулювання медичної підприємницької діяльності; розвиток умінь: застосування законодавства у практичній діяльності; організації та ведення приватної медичної практики; оцінки правових ризиків; формування здатності приймати обґрунтовані рішення у сфері медичного бізнесу.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- орієнтуватися у законодавстві України та міжнародних стандартах у сфері медичної практики;
- готувати основні правові документи для започаткування та ведення медичного бізнесу;
- визначати оптимальну організаційно-правову форму діяльності (ФОП);
- обирати систему оподаткування та оцінювати правові аспекти облікового супроводу;
- формувати трудові відносини та організовувати роботу персоналу;
- аналізувати правові ризики у медичній практиці;
- застосовувати правові механізми захисту у професійній діяльності;
- оцінювати наслідки професійної діяльності з юридичної точки зору.

Сфера застосування: приватна медична практика; організація медичного бізнесу; управління у сфері охорони здоров'я; професійна діяльність лікаря.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ТА ПРАВА / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.13 «КЛІНІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: культура академічної доброчесності, англійська мова за професійним спрямуванням, соціальна медицина, громадське здоров'я, біостатистика, статистичні методи у медицині, біоетика, медичне право України, фармакологія, клінічна фармакологія.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення принципів планування, проведення та аналізу клінічних досліджень лікарських засобів і медичних втручань. Охоплює основи доказової медицини, принципи належної клінічної практики (GCP), етапи клінічних випробувань, методи збору та аналізу даних, а також етичні та правові аспекти досліджень. Особлива увага приділяється критичній оцінці результатів клінічних досліджень, інтерпретації наукових даних для прийняття клінічних рішень, оцінці ефективності та безпеки медичних втручань, а також розпізнаванню побічних реакцій і їх належному документуванню.

Основними завданнями є: формування знань про принципи доказової медицини та GCP; розвиток умінь планування клінічних досліджень; розвиток умінь інтерпретації результатів наукових досліджень; оцінки ефективності та безпеки лікування; формування здатності застосовувати результати клінічних досліджень у практичній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- орієнтуватися у структурі та етапах клінічних досліджень;
- застосовувати принципи належної клінічної практики (GCP);
- інтерпретувати результати клінічних досліджень та наукових публікацій;
- оцінювати ефективність і безпеку лікарських засобів на основі доказів;
- аналізувати дизайн дослідження та рівень доказовості;
- виявляти та документувати побічні явища і реакції;
- дотримуватись етичних і правових норм у дослідницькій діяльності;
- застосовувати принципи доказової медицини у клінічній практиці.

Сфера застосування: клінічна практика; науково-дослідна діяльність; фармакотерапія; доказова медицина; клінічні випробування.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.14 «ІНТЕРАКТИВНИЙ ТРЕНІНГ З ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ «КЛІНІЧНІ СЦЕНАРІЇ ТА ВІРТУАЛЬНІ ПАЦІЄНТИ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: I2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: пропедевтика внутрішньої медицини, внутрішня медицина, біологічна хімія, фармакологія, клінічна фармакологія, фізіологія, патологічна фізіологія.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на розвиток клінічного мислення та навичок прийняття професійних рішень на основі аналізу клінічних сценаріїв із використанням інтерактивної платформи віртуальних пацієнтів CASUS®. Охоплює моделювання реальних клінічних ситуацій різної складності, послідовний аналіз симптомів, формування диференційного діагнозу, вибір обстеження та лікувальної тактики з урахуванням сучасних клінічних рекомендацій. Особлива увага приділяється прийняттю клінічних рішень в умовах обмеженого часу та інформації, інтерпретації результатів обстежень, оцінці ефективності лікування, а також формуванню алгоритмічного підходу до ведення пацієнта у типових та ургентних ситуаціях.

Основними завданнями є: розвиток клінічного мислення; формування навичок диференційної діагностики; розвиток умінь вибору обсягу обстеження; розвиток умінь визначення лікувальної тактики; формування здатності застосовувати клінічні протоколи у практичній діяльності; розвиток навичок командної роботи.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез та аналізувати клінічні дані у структурі клінічного сценарію;
- формулювати попередній та диференційний діагноз;
- визначати оптимальний обсяг лабораторних та інструментальних досліджень;
- інтерпретувати результати обстежень;
- обґрунтовувати вибір лікувальної тактики відповідно до клінічних рекомендацій;
- приймати клінічні рішення в умовах невизначеності та обмеженого часу;
- оцінювати наслідки прийнятих рішень та коригувати тактику;
- працювати у команді при розборі клінічних випадків;
- застосовувати алгоритми ведення пацієнтів у типових та ургентних ситуаціях.

Сфера застосування: клінічна практика; внутрішня медицина; невідкладна допомога; підготовка до інтернатури; симуляційне навчання, професійна діяльність.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.15 «ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНИЙ КУРС З КЛІНІЧНОЇ ОФТАЛЬМОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ОЧНИХ ХВОРОБ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, патологічна анатомія, гістологія, цитологія, ембріологія, фізіологія, патологічна фізіологія, офтальмологія, фармакологія, клінічна фармакологія, мікробіологія, пропедевтика внутрішньої медицини

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування практичних навичок клінічної офтальмології та застосування їх у діагностиці, диференційній діагностиці, лікуванні та профілактиці захворювань органа зору. Охоплює сучасні методи обстеження пацієнтів з офтальмологічною патологією, клінічну інтерпретацію симптомів і результатів досліджень, а також принципи вибору лікувальної тактики з урахуванням сучасних клінічних рекомендацій. Особлива увага приділяється клінічному аналізу типових офтальмологічних кейсів, обґрунтуванню фармакотерапії (місцевої та системної), вибору лікарських засобів залежно від нозології (антибактеріальні, протизапальні, гіпотензивні, мідріатики), оцінці ефективності лікування та прийняттю клінічних рішень у планових та ургентних ситуаціях.

Основними завданнями є: формування клінічного мислення в офтальмології; розвиток умінь проведення офтальмологічного обстеження; розвиток умінь інтерпретації результатів досліджень; розвиток умінь диференційної діагностики; розвиток умінь вибору та обґрунтування фармакотерапії; формування здатності вирішувати клінічні задачі на основі типових кейсів; розвиток умінь надання невідкладної допомоги.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити базове офтальмологічне обстеження;
- визначати чутливість рогівки, внутрішньоочний тиск орієнтовними методами;
- інтерпретувати результати офтальмологічних методів дослідження
- формулювати попередній діагноз та план обстеження пацієнта;
- обґрунтовувати вибір лікувальної тактики відповідно до клінічної ситуації;
- обирати та обґрунтовувати місцеву і системну фармакотерапію (антибактеріальну, протизапальну, гіпотензивну, мідріатики);
- аналізувати клінічні кейси та приймати обґрунтовані клінічні рішення;
- надавати невідкладну допомогу при гострих офтальмологічних станах (глаукома, травми, сторонні тіла, опіки ока, запальні процеси).

Сфера застосування: клінічна практика; сімейна медицина; невідкладна допомога; офтальмологія; амбулаторна практика.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ОЧНИХ ХВОРОБ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.16 «КЛІНІЧНА ТА МАЛОІНВАЗИВНА ОНКОЛОГІЯ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ПРОМЕНЕВОЇ ДІАГНОСТИКИ, ПРОМЕНЕВОЇ ТЕРАПІЇ ТА ОНКОЛОГІЇ

Спеціальність: I2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 6-й, XI чи XII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Переквізити: анатомія людини, патологічна анатомія, патологічна фізіологія, фармакологія, клінічна фармакологія, медична біохімія, хірургія, внутрішня медицина, радіологія, онкологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і практичних навичок з діагностики та лікування онкологічних захворювань із використанням сучасних малоінвазивних технологій. Охоплює клінічні підходи до обстеження онкологічного пацієнта, методи візуалізації, морфологічної верифікації (біопсія), ендоскопічні та лапароскопічні втручання, а також принципи органозберігаючого та паліативного лікування пухлин різної локалізації. Особлива увага приділяється клінічному мисленню при підозрі на пухлину, вибору оптимального діагностичного методу, інтерпретації результатів обстеження та визначенню тактики ведення пацієнта з урахуванням сучасних малоінвазивних підходів.

Основними завданнями є: формування знань про сучасні методи діагностики онкологічних захворювань; розвиток умінь клінічного обстеження онкологічного пацієнта; формування уявлень про малоінвазивні методи діагностики та лікування; розвиток умінь інтерпретації інструментальних і морфологічних досліджень; формування здатності визначати тактику ведення пацієнта; розвиток клінічного мислення в онкології.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити клінічне обстеження пацієнта з підозрою на онкологічне захворювання;
- визначати показання до інструментальних та морфологічних методів діагностики (біопсія);
- інтерпретувати результати ендоскопічних, ультразвукових та рентгенологічних досліджень;
- оцінювати можливості малоінвазивних методів лікування (лапароскопічні, ендоскопічні втручання);
- визначати тактику ведення пацієнта залежно від стадії та локалізації пухлини;
- проводити диференційну діагностику пухлинних і непухлинних процесів;
- брати участь у формуванні плану лікування (радикального, паліативного, симптоматичного);
- оцінювати ефективність лікування та перебіг захворювання;
- дотримуватись принципів онкологічної настороженості у клінічній практиці;
- вести медичну документацію та комунікувати з пацієнтом.

Сфера застосування: клінічна практика; хірургія; онкологія; внутрішня та сімейна медицина.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ПРОМЕНЕВОЇ ДІАГНОСТИКИ, ПРОМЕНЕВОЇ ТЕРАПІЇ ТА ОНКОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.17 «ПРАКТИЧНА АРИТМОЛОГІЯ (інтерактивний тренінг)»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI чи XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити : анатомія людини, патологічна анатомія, медична та біологічна фізика, біологічна хімія, пропедевтика внутрішньої медицини, внутрішня медицина, фармакологія, клінічна фармакологія, фізіологія, патологічна фізіологія.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування практичних навичок діагностики та надання невідкладної допомоги при порушеннях серцевого ритму. Охоплює клінічні прояви, електрокардіографічну діагностику, диференційну діагностику та алгоритми лікування найбільш поширених аритмій (тахі- та брадіаритмії) у планових і ургентних ситуаціях. Особлива увага приділяється інтерпретації ЕКГ, швидкій ідентифікації життєзагрожуючих аритмій, вибору тактики невідкладної допомоги (фармакотерапія, електрична кардіоверсія/дефібриляція), а також прийняттю клінічних рішень у форматі інтерактивних клінічних сценаріїв.

Основними завданнями є: формування системних знань щодо патогенезу та клінічних проявів порушень серцевого ритму; розвиток умінь ЕКГ-діагностики аритмій у типових і складних клінічних сценаріях; диференціації тахі- та брадіаритмій у змодельованих клінічних ситуаціях; формування навичок прийняття клінічних рішень у форматі інтерактивних кейсів; визначення показань до невідкладного втручання та вибору тактики допомоги; застосування фармакотерапії та електричних методів лікування (кардіоверсія, дефібриляція) у симуляційних умовах; формування здатності діяти за алгоритмами невідкладної допомоги при аритміях

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати ЕКГ та розпізнавати основні порушення серцевого ритму;
- проводити диференційну діагностику тахі- та брадіаритмій;
- визначати життєзагрожуючі аритмії та показання до невідкладної допомоги;
- обґрунтовувати вибір фармакотерапії при аритміях з урахуванням механізму дії препаратів;
- визначати показання до електричної кардіоверсії та дефібриляції;
- виконувати базові невідкладні втручання (вагусні проби, СЛР, використання дефібрилятора);
- приймати клінічні рішення у змодельованих ургентних ситуаціях;
- формувати алгоритм ведення пацієнта з порушенням ритму.

Сфера застосування: клінічна практика; кардіологія; невідкладна допомога; інтенсивна терапія; сімейна медицина.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1/
СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.18 «ВИБРАНІ ПИТАННЯ В ДИТЯЧІЙ КАРДІОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №2****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 6-й, XI або XII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, патологічна фізіологія, медична біологія, медична фізика, біологічна хімія з особливостями дитячого віку, пропедевтика педіатрії, фармакологія, педіатрія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на поглиблене вивчення захворювань серцево-судинної системи у дітей з акцентом на клінічно складні та невідкладні стани. Охоплює діагностику та ведення порушень ритму і провідності, синкопальних станів, вроджених вад серця (з ціанозом і без), артеріальної гіпертензії у дітей, а також принципи надання невідкладної допомоги при кардіологічних станах. Особлива увага приділяється аналізу клінічних кейсів, інтерпретації ЕКГ, розпізнаванню критичних вроджених вад серця, визначенню тактики лікаря на різних етапах медичної допомоги та первинній стабілізації пацієнта.

Основними завданнями є: розвиток умінь: розпізнавання порушень ритму та провідності за даними ЕКГ оцінки синкопальних станів у дітей; раннього виявлення вроджених вад серця; диференційної діагностики артеріальної гіпертензії у дітей; інтерпретації клінічних та інструментальних даних; визначення тактики ведення пацієнта; формування здатності надавати невідкладну допомогу при кардіологічних станах.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез і проводити клінічне обстеження дитини з підозрою на кардіологічну патологію;
- інтерпретувати електрокардіограму та розпізнавати основні аритмії і порушення провідності;
- оцінювати стан пацієнта при синкопальних і критичних станах;
- розпізнавати ознаки вроджених вад серця (у т.ч. критичних);
- складати план обстеження та аналізувати лабораторні й інструментальні дані;
- проводити диференційну діагностику основних кардіологічних синдромів;
- визначати попередній клінічний діагноз і тактику ведення;
- надавати невідкладну допомогу (пароксизмальні тахікардії, гіпертензивний криз тощо);
- стабілізувати пацієнта до етапу спеціалізованої допомоги.

Сфера застосування: клінічна практика; педіатрія; дитяча кардіологія; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> /КАФЕДРИ/ ПЕДІАТРІЇ №2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.19 «СУЧАСНА ДІАБЕТОЛОГІЯ. НЕВІДКЛАДНІ СТАНИ В ЕНДОКРИНОЛОГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ЕНДОКРИНОЛОГІЇ З КУРСОМ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ІМ. Б.О. ЗЕЛІНСЬКОГО

Спеціальність: І2 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0

Курс: 6-й, XI чи XII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: медична біохімія, фармакологія, клінічна фармакологія, патологічна фізіологія, внутрішня медицина, ендокринологія.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування сучасного клінічного мислення у веденні пацієнтів із цукровим діабетом з урахуванням персоналізованого підходу, кардіометаболічного ризику та використання інноваційних технологій лікування. Охоплює сучасні стратегії ведення цукрового діабету 1 та 2 типу, застосування нових класів цукрознижувальних препаратів (SGLT2-інгібітори, GLP-1 рецепторні агоністи), сучасні підходи до інсулінотерапії, використання систем безперервного моніторингу глікемії (CGM) та інсулінових помп. Особлива увага приділяється прийняттю клінічних рішень відповідно до сучасних міжнародних рекомендацій (ADA/EASD), невідкладним станам у діабетології та ендокринології (кетואцидоз, гіпоглікемія, тиреотоксичний та аддісонічний кризи) та алгоритмам надання екстреної допомоги.

Основними завданнями є: формування знань про сучасні підходи до лікування цукрового діабету; розвиток умінь індивідуалізації терапії; формування навичок вибору цукрознижувальних препаратів з урахуванням супутньої патології; розвиток умінь оцінки кардіометаболічного ризику; засвоєння принципів застосування сучасних технологій (CGM, інсулінові помпи); формування здатності надавати невідкладну допомогу при ендокринних станах; розвиток клінічного мислення на засадах доказової медицини.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити клінічну оцінку пацієнта з цукровим діабетом;
- індивідуалізувати лікування з урахуванням віку, коморбідності та ризиків;
- обирати сучасні цукрознижувальні препарати (SGLT2, GLP-1, інсуліни);
- оцінювати серцево-судинний та нирковий ризик у пацієнтів з діабетом;
- інтерпретувати дані безперервного моніторингу глікемії (CGM);
- застосовувати принципи інсулінотерапії та роботи з інсуліновими помпами;
- приймати клінічні рішення відповідно до сучасних міжнародних рекомендацій;
- надавати невідкладну допомогу при ендокринних кризах, кетואцидозі та ін. станах;
- проводити профілактику ускладнень та навчання пацієнтів;

Сфера застосування: клінічна практика; кардіологія; невідкладна допомога; інтенсивна терапія; сімейна медицина.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ЕНДОКРИНОЛОГІЇ З КУРСОМ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ІМ. Б.О. ЗЕЛІНСЬКОГО / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 6.20 «КЛІНІЧНА ПАРАЗИТОЛОГІЯ ТА ТРОПІЧНА МЕДИЦИНА»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ****Спеціальність: І2 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 3,0****Курс: 5-й, ІХ чи Х семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: медична і біологічна фізика, морфологічні дисципліни, мікробіологія, вірусологія та імунологія, фізіологія, патологічна фізіологія, внутрішня медицина, хірургія, неврологія, дерматологія, епідеміологія, офтальмологія, фармакологія, клінічна реанімація

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на клінічне вивчення паразитарних і тропічних інфекцій з урахуванням сучасних викликів глобального здоров'я та міграційних процесів. Охоплює клінічні прояви, діагностику, лікування та профілактику протозойних, гельмінтозних і трансмісивних захворювань, а також їх ускладнення. Особлива увага приділяється клінічному мисленню, оцінці епідеміологічного анамнезу (подорожі, міграція), диференційній діагностиці «тропічних синдромів», інтерпретації лабораторних досліджень та прийняттю клінічних рішень у нетипових для регіону випадках.

Основними завданнями є: формування знань про клінічні прояви, епідеміологію та патогенез паразитарних і тропічних інфекцій; розвиток умінь аналізу клінічної картини та диференційної діагностики; інтерпретації лабораторних досліджень; призначення та корекції антипаразитарної терапії; оцінки епідеміологічних ризиків; формування здатності застосовувати профілактичні заходи та приймати клінічні рішення у практиці лікаря..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати епідеміологічний анамнез (подорожі, контакти, умови проживання);
- оцінювати клінічний стан пацієнта з підозрою на паразитарні та тропічні захворювання;
- інтерпретувати лабораторні дослідження (мікроскопія, серологія, ПЛР);
- проводити диференційну діагностику паразитарних і непаразитарних захворювань;
- обґрунтовувати призначення антипаразитарної терапії;
- розпізнавати ускладнення та визначати тактику допомоги при тяжких формах;
- консультувати пацієнтів щодо профілактики (гігієна, харчування, профілактика укусів, хіміопрфілактика);
- застосовувати принципи інфекційного контролю та протиепідемічних заходів.

Сфера застосування: клінічна практика; інфекційні хвороби; громадське здоров'я; медична допомога мандрівникам і мігрантам; робота в ендемічних регіонах; міжнародні медичні програми.

Форма підсумкового контролю: залік